

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya

Sessió 14, dimarts 14 de juliol de 2026

Presidència del Sr. Xavier Pellicer Pareja

Sessió 14 de la CIIPCEM

La sessió de la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (CIIPCEM) s'obre a ****. Presideix Xavier Pellicer Pareja, acompanyat del vicepresident, Josep M. Jové Lladó, i de la secretària, Carme Renedo i Puig. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents [Christian Soriano García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmaes i Thió](#), pel G. P. de Junts; [Sergio Macián de Greef](#), pel G. P. de VOX en Catalunya, i [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de la consellera d'Interior i Seguretat Pública, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (tram. 365-00052/15).
2. Compareixença del director general de la Policia, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en

els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (tram. 365-00053/15).

3. Compareixença del comissari en cap dels Mossos d'Esquadra, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (tram. 365-00054/15).

4. Compareixença del cap de la Comissaria General d'Informació dels Mossos d'Esquadra, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (tram. 365-00055/15).

El vicepresident

Doncs molt bona tarda a tothom, moltes gràcies per la vostra assistència, tant els diputats i diputades que formen part de la comissió, com les persones convidades i la gent que ens estigui seguint des de casa seva a través de les xarxes del canal Parlament.

Avui tenim una sessió llargueta d'aquesta Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments socials, polítics i populars dels Països Catalans i sobre l'espionatge amb programari espia per part del Regne d'Espanya. Tenim, com vostè saben, quatre compareixences que s'han de substanciar avui.

En primer lloc, la compareixença de la consellera d'Interior i Seguretat Pública, en qualitat de testimoni. Després, la compareixença del director general de la Policia, també en qualitat de testimoni. La compareixença del comissari en cap dels Mossos d'Esquadra, de nou, com a testimoni. I, en darrer lloc, la compareixença del cap de la Comissaria General d'Informació dels Mossos, també en qualitat de testimoni. Doncs, com veuen, estic presidint avui jo, com a vicepresident de la comissió, perquè

el president ha sol·licitat poder concentrar-se i centrar-se en tant que també portaveu del seu grup parlamentari. I, per tant, si no hi ha res més, aixequem un segon la sessió, anem a buscar els compareixents i comencem amb l'ordre del dia *(Pausa.)* Sí? Moltes gràcies.

(Pausa llarga.)

El vicepresident

Moltes gràcies. Doncs, si els sembla, reprenem la sessió.

Compareixença de la consellera d'Interior i Seguretat Pública, en qualitat de testimoni

365-00052/15

En primer lloc, donar la benvinguda a l'honorable consellera d'Interior i Seguretat Pública i al director general de la Policia en aquesta comissió. Com vostès saben, ambdues persones compareixen avui en qualitat de testimonis, però en aquests moments el director general de la Policia està en qualitat d'assistent de la compareixent, de l'honorable consellera d'Interior.

Dit això, i abans de cedir-li la paraula a l'honorable consellera, volem deixar constància que vostè va adreçar una carta, un escrit al president del Parlament demanant-li que, si ho considerava oportú sol·licitud encarregués un informe de caràcter jurídic sobre si la seva compareixença, sol·licitud de compareixença, s'adequava a l'objecte d'aquesta comissió d'investigació i també va demanar no celebrar aquesta sessió fins que no es resolgués aquest dubte o aquest informe. El president de la comissió, el senyor Pellicer, li va respondre el 10 de juliol. El president del Parlament li va respondre el 13 de juliol i la Mesa de la comissió va demanar també un aclariment al lletrat de la comissió que, tan bon punt, abans de cedir-li a vostè la paraula, el lletrat llegirà per poder escatir aquelles diferències de criteri que tinguem, si li sembla correcte. *(Veus de fons.)*

Molt bé. Després, un cop tinguem això, explico i torno a exposar –els que ens segueixen habitualment ja ho saben–, com funcionem a la comissió quan hi ha compareixents. Seran primer quinze minuts en una primera intervenció, de com a

molt, quinze minuts per part dels compareixents. Després, cadascun dels grups parlamentaris de major o menor, tancant el grup que dona suport al Govern, tenen un temps de cinc minuts per exposar els seus dubtes i les seves preguntes. El compareixent o la compareixent respon i aclareix aquests dubtes en set minuts. Els grups parlamentaris tornen a intervenir per un temps com a molt de tres minuts i acaba tancant sempre la compareixent o el compareixent. Aquesta és la manera que tenim de funcionar.

En primer lloc, cedeixo la paraula al lletrat perquè ens llegeixi aquestes conclusions jurídiques que ha emès i després li cedeixo a vostè la paraula.

Gràcies.

Moltes gràcies.

El lletrat Rubèn Ramírez Fernández

L'article 67.3 del Reglament del Parlament permet que el Pla de treball detalli el contingut de la comissió d'investigació de què es tracti. Per això cal entendre que la qüestió sobre la qual ha d'informar la consellera d'Interior i Seguretat Pública davant la comissió d'investigació s'emmarca dins de l'àmbit material d'actuació d'aquesta. L'expressió polícies dels cossos de l'Estat s'ha d'interpretar en el sentit a què fa referència a l'article 2 de la Llei orgànica 2/1986 i que, per conseqüent, comprèn la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

La citació que va adreçar-se a la consellera d'Interior i Seguretat Pública amb data del 19 de juny de 2026 perquè comparegui en qualitat de testimoni davant la comissió d'investigació el 14 de juliol de 2026 s'ajusta no solament al que disposa l'article 59.6 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, sinó també a l'article 68.1 del Reglament del Parlament, que regula les compareixences de testimonis davant les comissions d'investigació.

El vicepresident

Moltes gràcies, lletrat. Doncs ara té la paraula l'honorable consellera.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Molt bé, moltes gràcies, president, diputats i diputades. A mi m'agradaria que m'aclarís una qüestió al lletrat i sobretot vull que consti en acta, que és que si es considera que el Cos de Mossos d'Esquadra, la Policia de la Generalitat de Catalunya, la Policia Integral de la Generalitat de Catalunya, forma part dels cossos i forces de seguretat de l'Estat. M'agradaria que si m'ho pot respondre i que consti en acta. *(Veus de fons.)* No, no, jo demano aquest aclariment com a compareixent i com a declarant en aquesta comissió.

(Pausa.)

El lletrat Rubèn Ramírez Fernàndez

Per indicació del president, torno a llegir la primera de les conclusions. L'expressió policies dels cossos de l'Estat s'ha d'interpretar en el sentit a què fa referència l'article segon de la Llei Orgànica 2/1986 i que, per consegüent, comprèn la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Molt bé. Molt bé, doncs, sota el nostre punt de vista i el meu punt de vista s'ha alterat l'objecte de la comissió amb una modificació en l'ordre del dia, en el qual s'ha introduït un tema que no té res a veure amb l'objecte d'aquesta comissió, que és sobre la infiltració de policies de cossos de l'Estat en els moviments socials, polítics i populars dels Països Catalans i sobre l'espionatge amb programari espia per part del Regne d'Espanya.

I sota la nostra consideració es pot alterar, òbviament, l'ordre del dia i el pla de treball d'una comissió d'investigació, es poden citar nous compareixents, faltaria més, però nosaltres considerem que el Cos de Mossos d'Esquadra, la Policia Integral de Catalunya, no forma part dels cossos i forces de seguretat de l'Estat i m'agradaria que consti en acta.

Dit això, com que sobre les qüestions que formen part d'aquesta comissió que, insisteixo, aquesta comissió té un objecte i la natura d'aquest objecte, que té un acord de diferents forces polítiques, és investigar sobre la infiltració de policies de cossos de l'Estat en els moviments socials, polítics i populars dels Països Catalans i sobre l'espionatge amb programari espia per part del Regne d'Espanya, jo sobre

aquesta qüestió no tinc res a dir, perquè no tinc res a dir ni tinc competències per dir res.

Vostès han introduït en l'ordre del dia la qüestió de la presència de les mosses per recollir informació en una assemblea de docents, aquí sí que haig de dir que m'haig de remetre a la compareixença que ja vaig fer a la Comissió d'Interior, amb tots els diputats i diputades, on vaig deixar clar que no hi havia cap instrucció política per aquesta actuació, cap instrucció política. Per altra banda, ja vam expressar que era una decisió de l'operativa, també vam dir que s'obriria una informació reservada per veure com s'havia pres aquesta decisió, això és el que vaig dir, i també vam dir que establirien mecanismes de control per evitar que això tornés a passar. Ho torno a repetir en aquesta comissió i resto oberta a totes aquelles preguntes que considerin oportunes a fer-me sobre aquesta qüestió, que no forma part de l'objecte d'aquesta comissió.

El vicepresident

Moltes gràcies, consellera. En tant que president en funcions de la comissió, sí que li voldria fer notar una petita diferència, almenys de criteri o de lectura dels objectes d'aquesta comissió. L'objecte d'aquesta comissió, aprovada pel Parlament de Catalunya, no parla enlloc de cossos i forces de seguretat de l'Estat. L'objecte és conèixer els detalls i les infiltracions dels polícies dels cossos policials de l'Estat espanyol. Vostè sap perfectament... *(La consellera d'Interior i Seguretat Pública intervé sense fer ús del micròfon.)* Sí, però no de cossos i forces de seguretat de l'Estat, que són coses diferents, i vostè sap perfectament que una cosa són els cossos i forces de seguretat, una cosa són els cossos i forces de seguretat de l'Estat i l'altra són els cossos policials de l'Estat.

Són coses diferents i ho sap perfectament. Però bé, és el seu criteri i té absolutament llibertat, però jo li vull deixar clar que, en cap punt que vostè ha citat –i a la seva carta ho diu–, es parla en aquesta... l'acord de creació dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, en cap punt d'aquest acord de creació d'aquesta comissió.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Sí, president, però, hi insisteixo, l'objecte d'aquesta comissió crec que és una qüestió prou important quant a la forma, és sobre la infiltració de polícies dels cossos de

l'Estat en moviments socials, polítics i populars dels Països Catalans. Per això he demanat aquest aclariment.

Gràcies.

El vicepresident

I ha estat fet així, i vostè evidentment té tot el dret. Per tant, comencem la intervenció dels grups parlamentaris. En primer lloc, el senyor Dalmases, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té set minuts.

Gràcies.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, president. És que, miri, consellera, és que no... (*Veus de fons.*) Sí, ho sé, president. Crec, sincerament...

Fitxer 2

i està en la seva posició de comunicar el que consideri, però estant en aquest Parlament, jo crec que també hi ha, més enllà de les posicions polítiques de cadascú, el respecte i la preservació del que és el sistema parlamentari, el sistema, al capdavant, el sistema democràtic d'aquest país. És a dir, hi ha una funció d'aquest Parlament, que és el control. És la màxima cambra, és la màxima expressió de la sobirania d'aquest país, i per tant, jo no sé si vostè és conscient d'exactament què traslladem quan posem tants problemes en explicar. Perquè no ha de ser cap problema explicar-se mil vegades si fa falta.

Llavors, el que hem viscut en aquesta comissió és, senzillament que hi ha por, perquè suposo que no està orgullosa de tot allò que es fa des d'Interior. I aquí anem al que per nosaltres és el centre de la qüestió. De quina forma s'estima la policia d'aquest país? Entre parèntesi, que, malauradament, sí, forma part de les polícies de l'Estat, malauradament. Alguns treballem perquè ho deixi de ser, i sigui només la policia de Catalunya. Malauradament, forma part dels cossos de l'Estat.

Doncs, estimar la policia d'un país és que, quan hi ha errors, s'assumeixen, es parla obertament, se'n debat sense cap mena de por. Així és com funciona un sistema

democràtic. I, al revés, el que expressa una molt mala qualitat democràtica és aquest amagar-se que han fet contínuament, vostè i el seu director general, de no voler donar explicacions a aquest Parlament, o directament mentir-los. Perquè, consellera, vostè es pensa que està per sobre de la llei? Vostè considera que està per sobre de la llei? Perquè fa dos mesos aquest Parlament li va demanar la seva dimissió, el seu cessament o la seva destitució. I no ha fet cap cas d'això. Ni el seu Govern, ni el Govern del president Illa, ni encara menys vostè, ha fet una reflexió sobre què significava que la majoria d'una cambra li digui que plegui, i això és l'essència del sistema parlamentari.

L'article 67.2 de l'Estatut de Catalunya diu: «El Parlament controla l'acció política i de govern de la Generalitat.», és que és la nostra feina. Què es pensa, que no hi ha moltes decisions majoritàries d'aquest Parlament i no ens disgusten. Ens disgusten molt, però la base del sistema democràtic és que el Parlament controla, que el Parlament mana. El Parlament mana.

I llavors jo li pregunto, vostè se sent que està per sobre la llei? Quan el Parlament li digui, escolti, dimiteixi. Dimiteixi. I si no dimiteix vostè, que la cessi el president. I en tot cas la reprovem nosaltres des del Parlament. Quan una majoria del Parlament de Catalunya, que vol dir centenars de milions de persones que han dipositat el seu vot perquè han volgut que el sistema democràtic rutlli, i vostè diu, és que és una molèstia. Com avui. Ho pot disfressar com vulgui, consellera. Però vostè avui es volia amagar. No volia comparèixer al Parlament. Li molesta el Parlament, com li molesta al seu Govern. I això és tremendament nociu pel nostre sistema democràtic.

A nosaltres, li deia al principi, que ens estimem aquesta policia, creiem que aquesta direcció política està fent malbé el prestigi dels Mossos. I això no va ni de Junts, ni de la CUP, ni del senyor Pellicer, ni de vostès. Hi ha algunes qüestions que hauríem de voler preservar. I precisament quan hi ha qüestions que s'han de millorar perquè no s'han fet bé, doncs s'ha de venir aquí, s'ha de donar explicacions i la gent ha de dir que bé, no?, funciona, el Govern es pot equivocar, però hi ha un Parlament que ho controla, hi ha polítics responsables al capdavant.

I vostès tenim la sensació que estan esperant la remodelació del Govern, que hauria de fer en un moment o altre el president Illa, a veure on la posa a vostè, a veure què

passa amb el director general, com si admetre que hi ha errors..., i escolti, consellera, després la va desautoritzar la consellera Paneque, però vostè ha de demostrar que hi ha moments que es pot dir, escolti, hi ha coses que no s'han fet bé, no? Vostè, en un moment determinat va dir, hem dit que volíem posar Mossos a les escoles i això no s'ha de fer, no hem de posar Mossos a les escoles. Ens hem equivocat, no? Hem de fer una altra cosa. I després va sortir la consellera Paneque i li va dir que no, que en cap cas això s'havia mogut.

En tot cas, sigui conscient que quan infiltra vostè en una assemblea de docents és doblement preocupant el que passa. Perquè no només es carrega el dret de reunió, el dret de manifestació i tot plegat, sinó que ho fa contra un col·lectiu que precisament s'està organitzant en contra del Govern. I un govern que actua en contra d'aquells que democràticament volen protestar, és un govern de molt mala qualitat democràtica. Per tant, nosaltres el que avui sortiríem d'aquí mínimament satisfets és sabent que aquesta forma de trepitjar drets civils i drets polítics que té la conselleria quan vostè hi està al capdavant o quan hi ha el senyor Trapero al capdavant de la direcció general, hi haurà un punt d'inflexió. I que, per tant, podem veure, consellera, que es prenen les mesures perquè això no torni a passar. I que, per tant, la gent pugui tornar a estar orgullosa d'aquesta policia i d'aquesta conselleria.

Gràcies, consellera.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Dalmases. I ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada, la senyora Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bé, consellera, francament, si aquesta és la posició que tindrà vostè aquesta tarda, ens sembla sincerament un error molt greu, perquè avui vostès tenien l'oportunitat de comparèixer per explicar què és el que va fallar, què és el que han corregit, què és el que han pogut canviar en aquests dos mesos, però en canvi d'això, vostès intenten refugiar-se en una qüestió formal per no respondre davant de la representació democràtica del país, que és el que és aquest Parlament, però a qui també li correspon la funció de fiscalitzar el Govern i, per tant, les seves

actuacions. I això ens sembla que és també una falta de respecte de cara a aquesta cambra i de cara al Parlament de Catalunya.

Però és que, a més a més, ens sembla que fan un flac favor al Cos de Mossos d'Esquadra, perquè van ser vostès mateixos qui van reconèixer que aquesta actuació havia estat un error, que havia erosionat la confiança entre la ciutadania i el Cos de Mossos d'Esquadra i que calia recuperar-la. Doncs, precisament, la confiança no es recupera només amb titulars consellera, la confiança es recupera amb transparència, assumint responsabilitats i donant explicacions quan es requereixen i, per tant, també davant d'aquesta cambra i també en aquesta comissió.

Entenem que si avui vostès es neguen a respondre, el missatge que estan traslladant és que quan una actuació policial genera preocupació entre la ciutadania, com ho ha generat aquest cas i afecta i vulnera drets fonamentals, els màxims responsables del departament prefereixen discutir si han de comparèixer abans que explicar què ha passat i, per tant, revisar què és el que ha fallat. I, per tant, en cap cas aquest és un model de policia que nosaltres defensem ni podem compartir.

Perquè nosaltres entenem, precisament, que el Cos de Mossos d'Esquadra, que gaudeix de la màxima confiança de la ciutadania, només és possible si el Cos i els seus responsables assumeixen amb absoluta normalitat i també amb absoluta honestat el control democràtic i la rendició de comptes davant d'aquest Parlament.

I si realment comparteixen allò que van dir, que cal recuperar la confiança, que nosaltres pensem que sí, avui tenen l'oportunitat per demostrar-ho i encara són a temps. I, per tant, els demanem que responguin també les preguntes que els hi volem formular i, si no ho fan, també sàpiguen que les disculpes que vostès van expressar queden en una posició molt entredita i vostès saben que amb els temps que corren no és una cosa que ens puguem permetre, consellera.

Però, en tot cas, a la Comissió d'Interior de fa tot just dos mesos, vostè va comparèixer per donar explicacions sobre aquest cas. Aquell dia vostè va reconèixer que havia estat un error, va parlar d'una actuació mal plantejada, d'una inèrcia operativa, va demanar disculpes als docents i als sindicats afectats i va anunciar diferents mesures en les que ens ha semblat entendre que aquí sí que està disposada a donar les respostes oportunes.

Per tant, li demanem explicacions sobre allò que vostè va anunciar i que entenem que dos mesos després han pogut avançar en aquestes qüestions. En primer lloc, sobre l'obertura de la informació reservada. En quin punt es troba, consellera? Quines conclusions n'han extret? Han determinat que va fallar? Ha comportat alguna responsabilitat? Algú ha assumit alguna responsabilitat?

Vostè també va anunciar una revisió de protocols. Li preguntem en relació amb la revisió dels protocols. S'ha acabat aquesta revisió? Quins canvis concrets s'han introduït? Quins mecanismes de supervisió nous existeixen que no existien el mes de maig, segons vostès? Perquè vostè mateixa ho va dir, que havien fallat aquests filtres i, per tant, si van fallar aquests filtres, la pregunta inevitable és què va fallar. Vostès també han parlat de supervisió, de més supervisió i d'aquests nous filtres. Per tant, què va fallar? Va fallar la supervisió política, va fallar la cadena de comandaments, va fallar el sistema d'autorització o va fallar una determinada manera d'entendre, una mala manera d'entendre les funcions de la Comissaria General d'Informació?

Però, consellera, hi ha un altre tema que també ens preocupa, que és les contradiccions i el canvi de relat que han estat constants, perquè en un primer moment el departament va defensar públicament que aquesta actuació feia referència a les funcions de la Comissaria General d'Informació i al marc normatiu vigent, unes consideracions que també han estat molt qüestionades per experts en la matèria, però és que després vostè va afirmar que aquella actuació era un error i que calia modificar els procediments. Per tant, aquest canvi de relat creiem que també mereix una explicació, perquè si una actuació és correcta no cal canviar els protocols, i si cal canviar els protocols és perquè el sistema presentava deficiències que el mateix Govern i vostè mateixa han reconegut.

Per tant, consellera, crec que és el lloc oportú també perquè donin explicacions, perquè facin balanç de la feina que se suposa que han estat fent aquests dos mesos des que vostès van anunciar totes aquestes mesures. I, consellera, nosaltres no posem en dubte la professionalitat del Cos de Mossos d'Esquadra, ja ho vam dir en aquella Comissió d'Interior i avui ho reiterem precisament perquè creiem en una policia democràtica, pensem que la millor manera de protegir el Cos és exigir que

actuï sempre, sempre, amb els màxims estàndards de proporcionalitat, control i escrupolós respecte als drets fonamentals, i ens sembla que en aquest cas no està passant.

I això també, consellera, és a vostè qui li recau la responsabilitat política perquè és vostè la màxima dirigent del Cos de Mossos d'Esquadra. Per tant, cal que vostè doni les explicacions oportunes.

Gràcies, president.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyora Besses. Ara, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. En primer lloc, traslladar que considerem que han pres una decisió avui que no hauria de ser la correcta ni l'adequada després del que va succeir el mes de maig en aquesta assemblea de docents, que, de fet, va portar a visibilitzar què és el que estava o va portar a poder visibilitzar les actuacions que també es fan, ja sigui en ocasions com infiltrats, a vegades a com policies de paisà, en el marc de dret de reunió, llibertat sindical, associació, etcètera. I jo crec que aquest Parlament va decidir fer aquesta comissió precisament per analitzar en profunditat aquest fenomen de les infiltracions.

En aquesta comissió hem analitzat el marc legal, de quina manera està plantejat a nivell de tot l'Estat, i també crec que el plantejament que van tenir els grups parlamentaris que ho vam demanar i els altres que van votar, era que donat el que havia passat, era imprescindible i necessari també analitzar la situació, la regulació al Cos de Mossos d'Esquadra. A més a més, després de les seves compareixences a la Comissió d'Interior, on van anunciar, van demanar disculpes, van anunciar que hi hauria canvis, llavors, en aquest sentit, hagués estat bé conèixer quina és la situació ja dos mesos després d'aquells fets.

La veritat que se'm fa incomprensible i crec que el nostre grup parlamentari haurem d'estudiar segurament amb d'altres de quina manera podem aprofundir en una qüestió fonamental, que és els drets fonamentals de la nostra ciutadania. I jo crec

que quan avui tenim una comissió per parlar on estan els límits de les actuacions dels cossos policials en relació amb els drets fonamentals de la ciutadania, com són la llibertat sindical, la llibertat d'associació, reunió i manifestació, considero que l'adequat hagués estat haver pogut entrar des de la seva part en profunditat.

I a més a més, consellera, vostè diu que es remet al que ja va manifestar fa, jo crec que ja gairebé un mes i mig. Considerem que podríem estar aprofitant i avançant en aquesta qüestió. Llavors jo li pregunto d'una manera molt clara si la informació reservada ja s'ha tancat, si hi ha alguna persona que ha estat, diguem-ne, sancionada o no, o si s'ha pres també alguna decisió al respecte que pugui afectar també a la modificació de protocols, com ja van anunciar.

Respecte a la modificació de protocols, de quina manera aquests protocols garantiran que al futur no es pugui produir una infiltració, ja sigui de caràcter permanent, ja sigui amb permanència en el temps, durant dos dies, tres, un mes, una setmana o un dia. És a dir, de quina manera es garantirà que això no es podrà fer sense tenir una ordre judicial, quan estem parlant de l'afectació a dret de reunió, associació i llibertat sindical. De fet, en una moció al Ple el dia 21 de maig es va votar precisament també per part del seu grup parlamentari, després de converses amb el Govern, per part del nostre grup parlamentari, anar cap a aquest camí, que a Catalunya es pogués donar passos per garantir que no es fessin aquestes infiltracions sense ordre judicial, d'acord amb el 282 bis.

Perquè aquí hi ha una qüestió de fons, que es va produir aquesta infiltració en aquella assemblea de docents que clarament es convocava a una assemblea a docents educatius, a personal educatiu, per preparar una vaga, es va decidir que no hi havia afectació de drets fonamentals quan dues mosses d'esquadra van assistir...

Fitxer 3

vulnerant la privacitat necessària que ha de tenir qualsevol treballador o treballadora per poder organitzar una vaga, i així ho ha establert també el Tribunal Constitucional d'una manera molt clara, i el que ens hauria agradat avui és veure de quina manera garantiran que això no es tornarà a produir, perquè de fet a vostè no, però sí que al director general i segurament després amb la seva compareixença podrem parlar,

fins i tot s'ha argumentat que aquella era una reunió oberta, que no es demanava un DNI.

El que queda clar és que era una reunió a la que estaven convocats el personal educatiu, que tenien tot el dret del món per a reunir-se sense presència policial, i que aquesta presència policial vulnera drets fonamentals i que s'ha de garantir que això no torni a passar. I, efectivament, considerem que aquesta comissió continuarà les seves feines per veure de quina manera es pot regular aquesta qüestió, no només a Catalunya amb la interpretació, sinó a fer propostes legals, però també estudiarem com a grup parlamentari de quina manera poder entrar en profunditat en aquesta qüestió a nivell del Cos de Mossos d'Esquadra, perquè efectivament és un element fonamental per al nostre grup parlamentari.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies senyor Garcia Berrio. Ara en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el senyor Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies vicepresident, bona tarda a totes i a tots. Bona tarda consellera, bona tarda director de policia, bona tarda a l'equip d'Interior, bona tarda als companys i companyes dels sindicats que ens estan seguint també avui des d'aquí i a tothom que ho està seguint. Miri, l'objectiu de la CUP d'avui no era fer escarni, ni a vostè, ni a ningú. Malauradament, és que torna a ser absolutament merescut.

Vostè sempre ens parla del respecte als treballadors públics i vostè acaba de faltar al respecte als treballadors públics d'aquest Parlament, «matxacant» els lletrats i lletrades que han fet els informes jurídics pertinents, explicant-li de forma molt clara, molt concisa i dins la seva especialitat com a treballadors públics, quin és l'objecte de la comissió, per què dins l'objecte de la comissió hi entren les seves declaracions avui, i per què les dinàmiques inercials d'infiltracions –que no ho va dir la CUP, que no ho va dir cap grup dels que està aquí, que ho van dir vostès públicament–, són objecte d'aquestes comissions.

Per tant, de nou, ha faltat al respecte al Parlament de Catalunya, ha faltat al respecte als diputats i diputades, ha faltat el respecte a la ciutadania i en aquest cas també ha faltat el respecte als treballadors públics del Parlament de Catalunya, i això em sembla que és una vergonya. Em sap greu estar perdent el temps amb aquesta qüestió, quan hauríem d'estar parlant d'altres coses, però aquesta és la realitat. Vostès –i vostè–, no volia comparèixer avui, vostè no volia donar explicacions avui, i vostè ha hagut de comparèixer avui i a més a més ha quedat clar i ha estat evident que el que vostè plantejava com a argumentació jurídica no es sosté. Per tant, hauria de respondre les preguntes que li fem.

Nosaltres, l'objectiu d'avui era ben senzill, reconeixement, transparència, acceptació reparació i garanties de no repetició d'uns fets que, després poden matisar, poden dir-li un nom, poden dir-li un altre, però que es tracta d'infiltracions policials sense ordre judicial en assemblees sindicals que s'estan mobilitzant contra el seu Govern. Més greu no pot ser, és un dels majors escàndols en democràcia de la policia catalana, un dels majors.

I nosaltres els hi vam preguntar, davant del que vostès van dir, que primer va ser callar i després va ser acceptar-ho i després parlar de dinàmiques inercials i que això s'havia fet des de sempre. Quants cops s'ha fet en els darrers anys? quants cops s'ha fet sota el seu mandat? Quants cops s'ha fet i contra qui i per quines raons? En base a quina normativa jurídica?

Perquè en les vulneracions de drets fonamentals, com deien vostès, no és que tot allò que estigui prohibit es pot fer, és que és al revés, és que només es pot fer específicament allò que s'estigui autoritzat a fer. I en aquests casos, amb vulneracions de drets tan greus com infiltrar-se en assemblees de docents, amb ordre judicial. Sabem que l'Estat espanyol no ho fa i ho hem denunciat, sabem que el partit del qual forma part ara també està denunciant la pressió política, les retallades de drets, la persecució policial que està patint, que aquí ho patim des de fa molts anys, també amb la complicitat del seu partit.

El que volem saber és si el Govern de la Generalitat, si la policia del Cos dels Mossos d'Esquadra, si la consellera Núria Parlon, si el director de la policia Josep Lluís Trapero també ho fan. Vostès van dir que era un error, que no en sabien res, però

en aquest temps, des del 6 de maig han pogut investigar quants casos s'ha produït, o només s'han dedicat a mirar el Reglament com podien fer-ho per no venir al Parlament a donar explicacions en aquesta comissió?

Nosaltres entenem que han mirat quants cops s'ha produït, perquè és la seva feina, que han dit que era un error i que ara faran un exercici de transparència explicant a la ciutadania d'aquest país quants cops s'han infiltrat agents dels Mossos d'Esquadra per inèrcies operatives en assemblees, reunions, xerrades, actes. Per quins motius, quina informació han recollit, quina informació té d'aquell ciutadà o d'aquella ciutadana o d'aquest altre ciutadà, per haver anat a una assemblea de Junts per Catalunya, per haver anat a una reunió de la USTEC o la CGT, per haver participat d'una reunió d'una associació de veïns que estaven realitzant mobilitzacions contra una reforma d'una plaça pública a Barcelona, per què, quanta, quina, de quines persones tenen informacions?

Perquè els fets són molt greus i la barra lliure que ha tingut la Comissaria d'Informació del Cos de Mossos d'Esquadra històricament és perillosa, nociva i contrària a la democràcia i contrària als drets fonamentals. Per tant, nosaltres el que li demanem és que posi damunt la taula les investigacions que hagin realitzat durant aquestes darreres setmanes, que expliquin quants casos s'han produït, per què i què pensen fer perquè això no torni a passar. I, si us plau, deixin de posar excuses relacionades amb el Reglament del Parlament. No és la competència del poder executiu interpretar el Reglament del Parlament. Hi ha una Mesa del Parlament que té aquesta competència, hi ha uns lletrats al Parlament a qui vostè ha faltat el respecte, que tenen aquesta competència.

Per tant, esperem que doni respostes de forma immediata.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor Pellicer. I, ja per acabar, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar té la paraula el senyor Christian Soriano García.

Christian Soriano García

Gràcies, president; consellera, director general. Molt ràpidament, el posicionament del PSC en aquesta qüestió. Nosaltres creiem que les explicacions en aquesta matèria ja es van donar, i crec que quan es van donar a la Comissió d'Interior i Seguretat Pública d'aquest Parlament hi va haver fins i tot un consens entre els diferents grups parlamentaris sobre que aquesta comissió havia estat positiva, tant en el fons com en la forma. En el fons, perquè la consellera va explicar què és el que havia succeït i quines eren les propostes de millora per poder solucionar aquesta situació. I, en la forma, que també és molt important perquè es va comparèixer a la Comissió d'Interior i Seguretat Pública, que és allà i és aquell òrgan on la consellera i el seu equip han de donar les explicacions relatives a les diferents operacions i diferents decisions que es puguin prendre en el si de la pròpia Conselleria d'Interior.

I, sobretot, perquè el fet del que avui parlem va succeir un dijous, i el dimecres de la setmana següent ja s'estava compareixent, ho dic perquè els grups que parlen que la consellera s'amaga, que el departament no té respecte institucional, tenir respecte institucional vol dir només sis dies després que un fet succeeixi, venir al Parlament, donar la cara i explicar què és el que va passar.

Ara podem entrar en si ens agraden les explicacions o no, però dir que la consellera es va amagar o que la consellera no respecta aquest Parlament, crec que no només és fals, sinó que també és tendenciós i això sí que fa un flac favor a la democràcia, perquè allà la consellera va transmetre quin era el posicionament que es defensava des del departament i que defensàvem des del Partit dels Socialistes, que era un posicionament molt clar, que no ens agradava la situació, que com no ens agradava s'estudiaven els mecanismes per poder resoldre-la i per tenir garanties de no repetició i que no podia permetre que això s'utilitzés com una excusa per poder desconfiar cap al Cos agents de Mossos d'Esquadra.

Així doncs nosaltres creiem que aquesta compareixença no s'ajusta a l'objecte ni al fil d'allò que podem que portem parlant en aquesta comissió en els darrers mesos i crec que això tampoc ens hem de posar les mans al cap per qüestionar l'objecte d'una comissió que, qualsevol que pugui seguir-la, a través de Canal Parlament o de qualsevol espai, sabrà que el que fem avui no té res a veure amb el que hem fet

el darrer any, i crec que això s'ha de dir, es pot explicar des de la total i tranquil·litat democràtica, és que és fins i tot positiu.

I creiem també en aquest sentit que les explicacions ja es van donar, es van donar en temps i forma com calia, en un espai de temps molt curt respecte al que va passar de quan la consellera va venir a comparèixer en aquest Parlament i creiem que això és respectar el Parlament de Catalunya, això és respectar el poble de Catalunya i això és respectar els servidors públics de Catalunya.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Soriano. I ara, per replicar i per contestar tindria la paraula la consellera per un temps de set minuts.

Gràcies.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Moltes gràcies, president. Primer de tot, com que de vegades és molt fàcil utilitzar el llenguatge i les paraules dels altres per manipular i generar una manera de procedir que no ha estat la meua, torno a aclarir el que jo he demanat aquí. Jo he estat diputada d'aquesta cambra i tinc un absolut respecte pel Parlament de Catalunya, però també pel Cos de Mossos d'Esquadra, i per això he volgut que quedés clar que la meua consideració –i estic en el dret legítim a expressar-la i a demanar que se m'aclareixi–, és que el Cos de Mossos d'Esquadra no forma part del Cos ni de les forces de seguretat de l'Estat.

I que, per tant, el Cos de Mossos d'Esquadra parlar del Cos de Mossos d'Esquadra en una comissió d'investigació sobre infiltració de polícies dels cossos de l'Estat en moviments socials, polítics i populars dels Països Catalans i sobre espionatge amb programari espia del Regne d'Espanya, em sembla que no és el més adequat per la pulcritud dels procediments. I això no és ni amagar-me, ni considerar que estic per sobre de la llei. Mai en ma la vida m'he considerat jo, senyor Dalmases, per sobre de la llei, mai. He pogut discrepar políticament en algunes qüestions, però mai m'he col·locat jo per sobre de la llei. No sé si tothom pot dir el mateix.

Dit això, i president crec que això és important, jo no he faltat al respecte a cap persona, ni a cap lletrat, ni a cap servidor públic d'aquesta casa i, per tant, és una consideració que crec que no és adequada. He fet una apreciació que crec que és important, si cal investigar sobre el fet que dues mosses estiguessin escoltant en una assemblea, que no és ni la figura de l'agent encobert, ni la figura de l'agent infiltrat, ni res que se li, assembli, ni res que s'assembli, si s'ha de fer, s'ha de fer pròpiament en una comissió en què es parli d'això, i no barrejar-lo amb la mala praxis de les polícies estatals. Aquesta és la meva opinió. I per pulcritud de procediments, crec que és el que tocava.

Tanco parèntesi. I responent sempre i sense amagar-me. Comissió de control i Comissió de control d'Interior aquí, al Parlament. Vam comparèixer, tant el director Trapero com jo mateixa, tots els diputats i les diputades van fer arribar les seves preguntes, les seves opinions, vam escoltar amb atenció a tots i vam dir el que faríem.

I jo vaig demanar disculpes, per què? Perquè, tot i no sent una decisió política, perquè no ho era i ja ho he dit fins a la sacietat i és igual que ho digui, perquè vostès continuaran pensant el que vulguin i poden pensar el que els doni la gana i estan en el seu legítim dret, però no sent una decisió política, com és una decisió operativa maldestra, que en cap moment tampoc es correspon a la figura de l'agent encobert, que és la que està regulada, vaig demanar disculpes i vaig dir que a partir d'ara el que faríem és saber què ha passat i d'aquí la importància d'obrir la informació reservada, de la qual no donaré compte perquè tenim tres processos contenciosos administratius ara mateix, presentats pels sindicats i, per tant, no podem interferir ara mateix sobre aquesta qüestió que està en mans de qui li toca dirimir si realment hi va haver una vulneració dels drets fonamentals d'aquestes entitats.

I, per tant, procediment habitual, és a dir, la IR està oberta, però hem d'esperar a veure com es posicionen en aquest cas amb separació de poders, com abans em recordava el diputat Dalmases o algun de vostès que també ha fet incidència. Per tant, jo no hi entraré a valorar ara la IR, ens hem d'esperar. Dit això, procediments de control. Està molt clar, si és una operació que en aquest cas pren un comandament o un operatiu, ha de passar controls de supervisió i d'autorització en

tot cas, i no es pot prendre una decisió per inèrcia operativa, que és el que jo vaig dir.

Inèrcia operativa que es pot produir en aquest cas i també es pot produir en l'assignació de mitjans regionals en una intervenció, és a dir, no ens posaríem les mans al cap si un cap d'ABP demana recursos regionals per fer una intervenció i no demanaríem un reforç. Podem pensar que és o no adequat mobilitzar determinats recursos per fer una intervenció en l'espai públic, però no demanaríem un control per part, en aquest cas, del comissari general de la Comissaria General d'Informació ni del comissari en cap. El que vaig dir jo és que aquest tipus de decisions maldestres i operatives no es podran dur a terme a partir d'ara, perquè no es corresponen ni amb la figura d'agent encobert, és que qualsevol pot veure que això no té res a veure amb un agent encobert, res a veure, perquè en el cas que fos així jo no ho podria saber, en defensa del sistema democràtic, ni el director general de la Policia ho podria saber, perquè això és una autorització judicial, per tant, nosaltres aquesta informació no la podem tenir en cap moment.

Llavors, davant d'això, que és una operació maldestra, mal plantejada, inoportuna en un moment delicat com eren les mobilitzacions dels docents, que és el que hem dit? Que a aquell que se li acudi fer una cosa així en un altre context, a mi és la primera vegada que m'ha passat, i ja responc al diputat de la CUP, això no podrà tornar a succeir, perquè haurà d'estar autoritzat pel màxim comandament del Cos, que és el comissari en cap. Això no podrà tornar a succeir, i això és el que vam dir i això és el que farem, i això és el que expliquem avui aquí.

Transparència, tota. Respecte al Parlament, tot. Considerar que la pulcritud també s'ha de donar...

Fitxer 4

en la manera de fer comparèixer en aquest cas els representants del Cos de Mossos d'Esquadra en una comissió, i el Cos de Mossos d'Esquadra en una comissió que parla d'altres qüestions, doncs jo crec que estic en el meu dret, si més no, a evidenciar-ho que es podria haver fet d'una altra manera, molt més pulcra, també, i és la meva obligació i això no és faltar-li el respecte a ningú, és respectar la

naturalesa dels objectes de les comissions d'investigació, que sota el meu punt aquest és un tema important i cabdal.

Compareixença, sí; explicar el que farem, sí. Quan vam fer referència a les inèrcies de procediment, no ens referíem pas a les inèrcies de procediment amb relació a possibles operacions maldestres, infiltracions d'aquestes «cutres», per dir-ho d'alguna forma clara, perquè òbviament seria del gènere idiota venir a dir aquí que jo durant la meua etapa s'han fet inèrcies d'aquest tipus, ah, però miri jo no ho sabia, no, és que no ho sabíem que això havia passat, i en el moment que ha passat, què és el que fem? Posar tots els mecanismes perquè no torni a passar.

I, òbviament, la figura de l'agent encobert està regulada, està clarament regulada i, per tant, són les explicacions que ja vaig donar en el seu moment del que faríem i com ho faríem, em vaig disculpar perquè considero que és un error garrafal fer alguna cosa així, però és que ja no té més sentit que nosaltres estiguem avui aquí compareixent en una comissió sobre espionatge del programari del Regne d'Espanya i sobre les infiltracions de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil.

El vicepresident

Gràcies, consellera. I ara en torn dels grups parlamentaris, començant pel grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Dalmases té la paraula per tres minuts.

Francesc de Dalmases i Thió

Sí, consellera. Nosaltres la veritat és que desitjàvem un altre to avui, esperàvem un altre tipus de respostes i veig que s'ha parapetat en aquest posicionament ultradefensiu, que finalment fa un flac favor no ja al seu partit o al seu Govern, sinó al sistema democràtic, insisteixo. Perquè el tema de fons, consellera, és qui mana la conselleria, perquè si és maldestre i si és un desastre, com acaba de dir ara i li surt al cap d'uns dies el director general i li diu, bé, és que tècnicament no és ni una infiltració, escolti, qui l'està desautoritzant és ell.

I, per tant, avui vostè ha desaprofitat aquesta oportunitat, perquè podia sortir d'aquí dient que és una aliada dels drets fonamentals i com que tenen aquesta mala idea política que és defensar passi el que passi Interior, com que tenen aquesta mala

idea política de treballar així, sortirà d'aquí com una aliada en conculcar drets fonamentals, i això és el que ens quedem avui i això és el que nosaltres li critiquem i li reclamem que podia haver tingut una altra actitud. Perquè les infiltracions en una assemblea de mestres és greu, és extremadament greu. Per què es pensa que hem fet tot això, per què es pensa que hem modificat el calendari? Perquè posa en perill un sistema molt fràgil i que ha costat molt de conquerir, que són el dret de manifestació, el dret de protesta, l'autolimitació que ha de tenir el Govern.

Que vostè té el patrimoni de l'ús de la força i segons com, de la informació reservada, no la pot fer servir per preservar el president Illa de manifestacions o de protestes. No se n'adona que no funciona així? Vostè es pensa que ha ajudat una mica, la seva actuació i la del senyor Trapero, a solucionar el problema dels mestres? A vostè li sembla que quan això s'ha filtrat ha ajudat d'alguna cosa? No. Sap què passa, que començarem el curs amb més manifestacions, perquè els mestres han sabut que el Govern jugava brut i que vostè ho justificava. Perquè els mestres han sabut que el Govern jugava brut i surt la consellera d'Interior, que semblava que podia anar cap a un costat o cap a un altre i finalment ho ha justificat.

Per això li dic, qui mana a la conselleria? Mani, però no vostè en defensa del PSOE o d'un director general o d'un altre, en defensa de drets fonamentals. Li demanàvem transparència, li demanàvem que això no tornés a passar, li demanàvem que ens expliqués quantes vegades s'ha fet, que ens digués que no es farà més. I miri, hi ha una perla en la seva declaració avui, al final ha dit, jo no ho sabia. Ja, ja ho sé, ja ho sé, consellera, per això ha de dimitir. Si ho sabia, ha de dimitir; però és que si no ho sabia, també ha de dimitir.

I aquesta pregunta no me l'ha contestat, si farà cas al Parlament quan el que ha recomanat i el que ha manat al seu Govern és que vostè i el director general han de dimitir.

El vicepresident

Gràcies, senyor Dalmases. En nom del Grup Parlamentari Esquerra Republicana té la paraula la diputada Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Consellera, nosaltres en primer lloc li demanem una aclariment en com categoritzen vostès què és el Cos de Mossos d'Esquadra, perquè no ens ha quedat clar, és a dir, vostès consideren que el Cos de Mossos d'Esquadra no són una policia, un cos de seguretat de l'Estat? Llavors, què són? I si no és un cos policial de l'Estat espanyol, què són? Evidentment, el que ens agradaria des d'Esquerra Republicana és una cosa molt diferent, però jo li pregunto, com vostès consideren en aquesta categoria què és el Cos de Mossos d'Esquadra.

I, a més a més, consellera, jo crec que políticament vostès saben perfectament quin és l'objectiu d'aquesta comissió i què suposa les infiltracions policials pel nostre país, que saben que és un tema especialment sensible per Catalunya, que ha generat molta preocupació, que ha generat moltes afectacions i que posa en entredit el respecte cap als drets humans que ha tingut l'Estat espanyol i també cap a la democràcia.

I, per tant, aquesta comissió sap que és important per aquest Parlament i sap que és important també per molts dels grups parlamentaris que impulsen i que formen part d'aquesta comissió. I també li hem de dir en aquest sentit, esperàvem més, sí, de la consellera d'Interior d'aquest país i ens sembla, i li torno a dir, que la seva reacció, la seva resposta ha estat un menyspreu cap a aquest Parlament, que ha estat un menyspreu també pels docents que van patir aquesta infiltració, que ha estat un menyspreu també cap als sindicats que reclamen explicacions i també cap a tota aquella ciutadania que avui esperava respostes en aquesta comissió o que en algun moment espera respostes.

Perquè, consellera, no ens ha quedat clar on vostès estan disposats a explicar, a donar explicacions, d'allò que van prometre fa dos mesos, què han avançat. Volem saber on estem. Vostè parlava de la informació reservada, no podem donar explicacions perquè tenen recorregut judicial. Fantàstic. Després ha dit no tornarà a passar perquè hem canviat els mecanismes de supervisió. Com? En quin punt es troben? Quins directius s'han donat? Li estem demanant això. Li estem demanant concrecions. Ja va quedar clar quin era el seu posicionament i del director general de la Policia a la compareixença de la Comissió d'Interior. I avui, des d'Esquerra

Republicana, li estàvem demanant què han fet vostès en aquests dos mesos per garantir que no torni a passar.

Vostè ha donat un titular. Ara no pot tornar a passar. D'acord. Com? Per què? Què ha canviat? Què han millorat? Això és el que volem saber i això és el que li preguntem. Perquè, en definitiva, l'objecte d'aquesta comissió també és saber què falla quan els cossos policials actuen d'aquesta manera i, evidentment, també com ho canviem. Perquè li correspon precisament a aquest Parlament dotar-nos dels mecanismes legislatius per garantir també que això no pugui tornar a passar.

Per tant, esperàvem aquestes explicacions per part seva perquè també és la feina que li correspon a aquest Parlament i a aquesta comissió.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyora Besses. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns té la paraula el senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies. Mirin, torno a insistir en alguns elements que són centrals i són nuclears. Amb independència de que hi hagi procediments judicials oberts per aquests fets, que tots sabem de l'assistència de dues agents de Mossos d'Esquadra, sense identificar-se, a una reunió sindical, la seva obligació és garantir els criteris d'actuació de la Comissaria General d'Informació a l'hora de realitzar la seva feina. Han de ser vostès els que han de realitzar la ponderació entre les necessitats operatives i els drets fonamentals per garantir els protocols en quins casos es podrà assistir agents policials en assemblees sindicals o d'associacions o de qualsevol col·lectiu, que siguin tancades, i fer-ho sense ordre judicial.

Vostès al que d'alguna manera s'han compromès amb aquest Parlament és a no assistir, a que els Mossos d'Esquadra no assisteixin sense identificar-se, sense dir que són mossos d'esquadra, a reunions tancades de col·lectius sense ordre judicial. La pregunta és, aquest és el posicionament del Govern, sí o no? I si és que sí, de quina manera garantiran que no es torni a produir? Volem conèixer el contingut dels protocols, la regulació i aquest Parlament vol parlar en profunditat d'això. Perquè més enllà que d'aquí a mesos o un any o dos es resolgui aquest cas, el que

necessitem saber és que, si s'han detectat inèrcies en les quals s'han vulnerat des del nostre punt de vista drets fonamentals i calen canvis, quins són els nous criteris.

I disculpi, consellera, el criteri no pot ser que si s'ha de fer una actuació d'aquest tipus ho hagi d'autoritzar el màxim comandament. No, no, és que la pregunta és si garanteixen que si necessiten, per raons operatives, fer-ho i per garantir la seguretat col·lectiva, ho faran si hi ha ordre judicial, sí o no? Perquè una altra qüestió és extraure informació de fonts obertes, d'actes públics, de manifestacions, com ja fan els agents de paisà, això és una qüestió. I l'altra és l'assistència a reunions per organitzar vagues o una mera reunió d'una associació per organitzar un cicle de cinema, m'és igual. És aquí on està el nucli de la qüestió i on necessitem que el Govern i el Cos de Mossos d'Esquadra tinguin uns criteris clars per garantir de veritat que això no torni a passar.

No només és una qüestió dels canals de presa de decisió, és una qüestió d'on estan els límits i a mi, sincerament, no em queda clara quina és la ponderació respecte als drets fonamentals que vostès fan per poder garantir si es fan aquest tipus d'actuacions o no. I torno a insistir, sigui per infiltrar-se o assistir de paisà o d'incògnit a una assemblea o per estar de manera sistemàtica. Més greu encara seria si s'hagués fet amb identitat suposada, efectivament, però del que estem parlant és d'una qüestió molt clara i necessitem saber quins són els criteris del Govern.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyora Garcia Berrio. I ara, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Sí, gràcies, president. Bé, miri, consellera, pulcritud és llegir-se l'objecte de la seva citació. L'objecte de la seva citació diu literalment «dinàmiques inercials d'infiltració policial», no es refereix concretament a uns mossos d'esquadra infiltrats en una assemblea de docents que ara està judicialitzat. Que vostè diu que no és infiltració, però després se li ha escapat que és una infiltració d'aquestes «cutres». Per tant, és una infiltració o no és una infiltració? Pulcritud és el que es diu. I vostè ha dit això.

Per tant, ha dit que era una infiltració, sigui «cutre» o no, això ja és un adjectiu, però és una infiltració.

Pulcritud és que pugui respondre'ns i assegurar-nos que això no ha passat en cap més cas, enlloc més, contra ningú, els darrers anys, mentre vostè era consellera. La seva resposta a aquesta pregunta quina és? No ho sé, no en tinc ni idea, no ho vull saber, no m'interessa o he estat dos mesos investigant, demanant informacions al director, dient-li que m'expliqui quants cops més ha passat això i assegurant-me que no tornarà a passar. I va passar aquell dia i li demano disculpes, i va passar aquell dia i li demano disculpes a aquell altre col·lectiu, i va passar aquell altre dia i li demano disculpes a aquell altre col·lectiu i li puc garantir que no hi havia cap ordre escrita interna o cap protocol de funcionament intern o cap altre tipus de document intern que parlés que això era una pràctica que es podia dur a terme.

Li garanteixo que mai ho trobarem, que quan deixi de ser consellera i entri un altre conseller i ho miri, no trobarà res. No perquè ho hagin destruït o ho hagin amagat, perquè no existia. Pulcritud és això, perquè judicialitzat només està aquest cas. I la citació que vostè ha rebut no és per aquest cas, és per les seves paraules de dinàmiques inercials. Després li demano que em defineixi què és una dinàmica inercial, perquè una dinàmica és una cosa que ha passat més d'un cop, que ve passant, que ve de lluny i que segueix, i inercial és que porta una inèrcia, i que, per tant, segueix sent el mateix que era abans.

I en aquest cas concret, que els han enganxat, que per això ha sortit, que això és el greu, que no ha sortit vostè a dir he descobert aquesta pràctica policial concreta i la desterrarem del Cos perquè vulnera els drets fonamentals. No, no, és que m'han pillat. O no sé si m'han pillat a mi, perquè no sé si ho sabia, han pillat a algú, i el director, que després, que pulcritud seria que el següent testimoni no l'acompanyés, vostè pot venir acompanyada de qui vulgui, però era el següent testimoni que ha de ser que l'acompanyi, això també seria pulcritud, que el següent testimoni no l'acompanyés en aquesta compareixença, ens poguéssim explicar si ell ho sabia, si ell n'era conscient, si ell ho havia autoritzat.

I una altra qüestió que m'ha preocupat, absolutament, perquè vostè ha dit en la mateixa intervenció, això només ho farem amb ordre judicial, i si es fa amb ordre

judicial nosaltres no ho sabrem, i en la mateixa intervenció, en els mateixos set minuts ha dit, això només ho farem amb autorització del director de la Policia. Això és absolutament contradictori. Expliquin-ho –i acabo, president–, i deixin-ho clar. Ho faran només amb autorització judicial i no se n'assabentaran, perquè això és el que ha dit vostè, o ho faran només amb l'autorització del director de la Policia, o ho faran de les dues maneres, o hi haurà les dues opcions. Perquè això no ens queda clar, i ens preocupa enormement, i acabo, que a potestat del director de la Policia es pugui realitzar infiltracions.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Pellicer. El senyor Soriano renuncia al seu torn d'intervenció, per tant, ara tindria també un temps de tres minuts la consellera, per si vol fer algun aclariment, només un aclariment del que s'ha dit.

Gràcies.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Sí, un parell d'aclariments que són importants. Primer de tot, des de la vegada que vaig comparèixer a la Comissió d'Interior fins al dia d'avui, he reiterat, fins les darreres conseqüències, sembla que no s'entengui el que dic, em dec expressar molt malament, que va ser una mala intervenció, que no hi havia cap mandat polític per fer-la, ni operatiu, a nivell del responsable de la Comissaria General d'Informació, ho torno a dir, i que, per tant, davant d'una operació maldestra, mal plantejada, inoportuna, com la que es va produir, vaig dir també, deu respondre...

Fitxer 5

a alguna inèrcia de l'operativa, no inèrcia en les infiltracions.

Perquè, torno a insistir, que les infiltracions del Cos de Mossos d'Esquadra, almenys des que jo soc consellera, he deixat ben clar, i això ho sap el director de la Policia, i ho sap el comissari en cap, i després en la seva intervenció ho podrà dir, s'han d'ajustar a uns criteris clarament emparats en la llei, i, per tant, davant d'aquesta

situació, nosaltres què hem fet? Obrir la IR, hi ha tres contenciosos administratius sobre aquesta qüestió, vostè és jurista i sap perfectament que, ara mateix, això queda no aturat, sinó a expenses del que diu l'autoritat judicial, i per això no he fet referència a res d'aquesta IR.

I amb relació als mecanismes de control, ja vam dir, ja ho vam dir en la Comissió d'Interior, i ho torno a repetir aquí, és a dir, cap operació d'aquest tipus es pot prendre de forma discrecional, i, per tant, si no és la figura, torno a insistir, de l'agent encobert, que ve clarament marcada per llei, qualsevol idea que es tingui en relació a l'interès d'una organització, que no pot ser mai una organització de mestres, perquè no té cap interès des del punt de vista policial, de risc per la societat. M'explico de forma clara, no?, no és una entitat terrorista, una entitat de mestres, però, davant d'aquesta situació, qualsevol persona que estigui en l'operativa de prendre alguna decisió d'aquestes característiques, ha de demanar un control reforçat, i ja ho vam dir amb la Comissió d'Interior la primera vegada que vam comparèixer, i ho torno a repetir aquí, i crec que queda clar, transparència tota, hem donat totes les explicacions, hem demanat disculpes, hem dit que posarem mecanismes de control.

I acabo la meva intervenció. És a dir, els cossos de seguretat de l'Estat són la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, i el Cos de Mossos d'Esquadra és la Policia de la Generalitat de Catalunya, i és una policia integral, i nosaltres col·laborem amb Policia Nacional, amb Guàrdia Civil, faltaria més, i treballem molt bé, però hi ha una diferència, nosaltres tenim una policia de la Generalitat de Catalunya, que és el Cos de Mossos d'Esquadra, i és una policia integral, i la policia i les forces de seguretat de l'Estat són la Policia Nacional i la Guàrdia Civil.

El vicepresident

Moltes gràcies, consellera, per la seva compareixença avui en aquesta comissió d'investigació. Com a vicepresident i president en funcions, no em toca intervenir en el debat polític, però sí que, com a membre de la Mesa i, per tant, responsable de la pulcritud de la Comissió, m'agradaria fer-li un parell de puntualitzacions, perquè vostè parla de pulcritud en la seva convocatòria, i deixi'm dir-li que la convocatòria ha estat emesa en temps i forma pulcrament, per tant, que vostè va adreçar una

carta al president del Parlament de Catalunya, quan qui té la competència per decidir és la Mesa de la Comissió i no la Mesa del Parlament, però aquesta carta va ser resposta, tant pel president del Parlament de Catalunya com el president de la Comissió.

Ha tingut un informe jurídic que nosaltres hem demanat al lletrat de la Comissió, com a Mesa de la Comissió, per saber si realment s'ajustava o no s'ajustava l'objecte de la Comissió. Pulcritud també és dir, perquè vostè ho ha dit un parell de vegades, enlloc de la resolució de creació d'aquesta Comissió es parla ni de Policia Nacional, ni es parla de la Guàrdia Civil, ni surt l'expressió forces ni cossos de seguretat de l'Estat, enlloc, aquestes expressions literals, i saben perfectament la literalitat de les paraules quan es defineix quins són els cossos policials, del què estem parlant.

I en darrer comentari, perquè també ho ha fet vostè, qui decideix quin és l'objecte d'una comissió o no, no és la persona compareixent citada en temps i forma per l'article 68, sigui consellera, sigui diputada o exdiputada, sinó que és la Mesa de la Comissió. Això és la pulcritud i seguiment del Reglament.

Tot això li agraeixo molt la seva compareixença, li agraeixo moltíssim.

Gràcies.

Si de cas, aturem un moment la Comissió per acomiadar la compareixent.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Jo ara em quedo aquí.

El vicepresident

Vostè és la persona que acompanyarà?

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Sí, jo acompanyaré el director.

El vicepresident

Perfecte. Doncs anava a preguntar-li al director si necessitava que algú l'acompanyés, veig que sí.

Compareixença del director general de la Policia, en qualitat de testimoni

365-00053/15

Doncs no fa falta que suspenguem la sessió, continuarem amb la Comissió, agraint-li al director general de la Policia també la seva presència, ara com a testimoni. Com ha vist, té aquest temps inicial de quinze minuts, per si vol utilitzar-lo, i després donem la paraula als diferents grups parlamentaris.

Gràcies.

Josep Lluís Trapero Álvarez (director general de la Policia)

D'acord. Gràcies, president, i als membres de la Comissió. I abans, com ha fet la consellera, sí que li demanaria, president, perquè voldria també que es reflectís en acta, en la línia del que ha comentat la consellera, perquè nosaltres vàrem demanar un informe jurídic, si ho entenia la presidència del Parlament, si ho considerava que era correcte, sobre una qüestió que és el tema que el Pla de treball, que és el que es despenia de les nostres citacions, hagi modificat el que era l'objecte de la Comissió. Això és el que nosaltres vàrem plantejar.

I les respostes que se'ns han donat, des del nostre humil criteri, doncs considerem que no se'ns ha aclarit aquest tema. Avui, per part del lletrat, el que s'ha llegit en concret, i demano ja disculpes per avançat si no he pres bé la nota, diu, l'expressió polícies de cossos de l'Estat fa referència a l'article 2 de la Llei 2/86, això és el que jo he anotat. L'article 2 de la Llei 2/86, el que diu és: «*Son fuerzas y cuerpos de seguridad...*», i distingeix: «a, els de l'Estat; b, els de les comunitats autònomes; c, els de les corporacions locals. És a dir que, una cosa són les forces i cossos de seguretat de l'Estat, i una altra són les forces i cossos de seguretat de les comunitats autònomes, com és el cas del Cos de Mossos d'Esquadra aquí a Catalunya, que és de la Generalitat.

I per si hi hagués dubte, a l'article 9, al títol 2, que parla de les *fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado*, el concepte ampli és, *fuerzas y cuerpos de seguridad* –aquí sí que estem tots–, el títol 2 és: *fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado*, diu, *integran*

las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado, a, Cuerpo Nacional de Policía, b, la Guardia Civil.

És per això, i nosaltres ho vam plantejar des de, jo crec, el màxim respecte, òbviament, al Parlament, als seus lletrats, a aquesta comissió, però també tenim drets, com la resta de, com tothom. Nosaltres també, la policia té drets, i, en aquest cas, doncs jo com a director de la Policia i com compareixent, crec que també el tinc, i per tant, exercir el meu dret és demanar un aclariment sobre això. Quan dubtem, demanem aclariments, perquè a nosaltres se'ns demana constantment complir els protocols i complir les regles, i jo penso que això vincula tothom, i tothom ha de complir els protocols i les regles, i és el que estàvem demanant.

Perquè, més enllà d'això, si un mira com ha anat aquesta comissió, perquè és públic, perquè està penjat a la pàgina del Parlament, veurà l'enfocament que té aquesta comissió, i aquest enfocament, en cap moment ha tingut, o sigui, aquesta comissió, en cap moment, llevat d'ara, ha tingut un enfocament cap al Cos de Mossos d'Esquadra. No era objecte, perdó, no era objecte d'aquesta comissió, no ho era, i si ens ho mirem, veurem que el paper que es reservava a les figures, a les direccions, als comandaments, que en algun moment doncs s'havia plantejat, no se'ls demanava organigrames, ni se'ls demanava decrets d'estructures, i es demanava tot això del Ministeri de l'Interior i del de Defensa, en cap cas del Cos de Mossos d'Esquadra, perquè no era l'objectiu d'aquesta comissió.

Per què? Perquè aquesta comissió neix arran d'uns fets, que des del seu criteri i jo no ho qüestionaré, i des dels grups polítics que la van tirar endavant, doncs uns fets protagonitzats pel Cos Nacional de Policia. I, en tot cas, la part ve, l'objectiu ve dels programes espia, que em sembla que anaven adreçats al Ministeri de Defensa i al CNI, però en cap cas al Cos de Mossos d'Esquadra. Ja dic, jo no..., no busquem polèmica, però penso, doncs com dic, humilment, que podem expressar això, perquè consti en acta, i que en això dels nostres drets.

Dit això, bona tarda a tothom, que potser no sé si ho he dit al principi, comparec a demanda d'aquesta comissió per segona vegada, l'anterior va ser la que va tenir lloc el 25 de novembre de l'any passat, i començo explicitant, com vaig fer en aquella compareixença, la meva disposició i predisposició a col·laborar amb la comissió en

aquells elements que pugui posar al seu abast, això sí, amb relació al que és el seu objecte però, per tant, també amb les limitacions que aquest fet comporta. Com vaig dir llavors, i amb relació als objectius i àmbits d'actuació, jo no tinc cap informació al respecte. No sé aquelles infiltracions, si ho van ser o no ho van ser, ni els programes espia. A més, en aquell moment jo no tenia cap responsabilitat, ni com a cap del Cos, ni com a director de la policia, i així ho vaig declarar.

Per tant, si hi va haver o no aquestes infiltracions que motiven la comissió, ni des de la meva tasca com a cap del Cos, en els moments que ho vaig ser, ni com a responsable de la direcció de la Policia, no vaig tenir cap informació al respecte.

D'altra banda, el passat 19 de juny, vaig rebre la citació de l'honorable president del Parlament de Catalunya, mitjançant la qual se'm convocava en data d'avui, explicitant que la finalitat del compareixença –i cito textualment–, és: «Que declareu davant de la comissió sobre els fets que són objecte d'investigació, respecte dels quals teniu o heu tingut coneixement, en compliment de l'acord de creació d'aquesta comissió.»

És cert que, en aquesta, com ja ho ha dit la consellera, que en aquesta situació, i per això vam demanar la valoració jurídica, es deia textualment: «Aporteu testimoni amb relació als darrers fets públics que agents del Cos de Mossos d'Esquadra mantenen dinàmiques inercials d'infiltració policial.» Bé, vull deixar palès que, amb relació al fet succeït al voltant d'aquesta assistència a una assemblea per part de dues agents del Cos de Mossos d'Esquadra, va ser objecte d'una compareixença per part de l'honorable consellera, i també meva, en la Comissió d'Interior en data 13 de maig, lloc on vam donar totes les explicacions al respecte, sense que en aquest moment tingui res més a aportar.

Com vàrem explicar llavors, no es tracta de cap infiltració, sinó d'una actuació policial feta en el marc de les tasques de la Comissaria General d'Informació en l'àmbit de l'avaluació de riscos. Vàrem reconèixer que no es donava un principi d'oportunitat en aquella assistència, si bé també que en cap cas suposava, des del nostre criteri, una ingerència en l'exercici dels drets i llibertats de ningú, com aquí s'ha afirmat. Tal com vaig fer en aquella comissió, emmarcaré aquesta funció d'avaluació de riscos des d'un punt de vista normatiu. L'article 104 de la Constitució estableix que les

forces i cossos de seguretat sota la dependència del Govern tenen per missió protegir el lliure exercici dels drets i de les llibertats i garantir la seguretat ciutadana.

D'altra banda, la Llei 10/94, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra preveu que el Cos de Mossos d'Esquadra, com a policia ordinària i integral, exerceix les funcions que l'ordenament jurídic atribueix a les forces i als cossos de seguretat i, en concret, i com a funcions de policia de seguretat ciutadana les següents: Protegir les persones i els béns, mantenir l'ordre públic, vigilar els espais públics, protegir les manifestacions i mantenir l'ordre en grans concentracions humanes, complir dins les competències de la Generalitat les funcions de protecció de la seguretat ciutadana atribuïdes a les forces i cossos de seguretat per la llei orgànica de protecció de la seguretat ciutadana, així com prevenir actes delictius.

El compliment d'aquestes funcions requereix de la recopilació d'informació per fer efectiva la missió que legalment té atribuït el Cos de Mossos d'Esquadra i que aquesta pugui dur-se a terme de manera efectiva. És en aquest marc normatiu on cal situar les funcions assignades a la Comissaria General d'Informació, entre les quals hi ha funcions d'investigació, funcions de prevenció i funcions d'obtenció d'informació, intel·ligència policial, per poder fer anàlisi de riscos i d'amenaces.

En aquesta última funció se situa la recopilació i anàlisi d'informació relacionada amb conflictes socials i laborals, en tant que fenòmens susceptibles de generar escenaris de tensió o d'alteració de l'ordre públic, amb l'objectiu de disposar d'un coneixement anticipat i contextualitzat que permeti una adequada avaluació del risc. Aquesta última funció està expressament prevista en el Decret d'Estructura de la Direcció General de la Policia com una de les funcions pròpies de la Comissaria General d'Informació. És per aquest motiu que existeixen unitats específiques que es dediquen a l'obtenció d'informació per tal d'avançar-nos a escenaris que puguin afectar la ciutadania, com ara aquells referits a la conflictivitat laboral i social i a l'activitat institucional.

La finalitat no és altra que poder dur a terme una avaluació d'amenaces i riscos en determinades mobilitzacions i conflictes i que ajudi a la planificació dels dispositius policials. Aquesta obtenció d'informació es du a terme mitjançant diferents eines, la consulta de fons obertes a internet i les xarxes socials, assistir a mobilitzacions, la

presència en reunions públiques o d'accés públic, les tasques efectuades per les unitats de mediació del cos, «recabar» informació de grups propers o antagònics, fer seguiment de les agendes institucionals i dels moviments socials que es generen al voltant d'aquests actes. I tota aquesta informació es recopila per poder garantir un correcte exercici, entre d'altres, del dret de reunió i manifestació, garantint la protecció dels mateixos participants i de la resta de ciutadans.

I aquí cal deixar clar un concepte. En cap cas...

Fitxer 6

l'obtenció d'informació té per objecte limitar l'exercici de cap dret, sigui el dret de reunió o de manifestació o de cap altre. Radicalment, al contrari, el que es busca és garantir precisament l'exercici de drets per part de la ciutadania. En primer lloc, dels propis col·lectius manifestants, així com també de la resta de la ciutadania, i fer-ho amb el marc de la salvaguarda de la seguretat ciutadana i de l'ordre públic. S'ha de remarcar, també, que les actuacions de captació d'informació, ni són generalitzades, ni es fan de manera indiscriminada.

No totes les mobilitzacions són objecte de seguiment i valoració amb el mateix grau i intensitat, sinó només aquelles que, pels antecedents, no necessàriament ni molt menys vinculats al convocant o per la vulnerabilitat que impliquen, ho fan necessari, que pot venir determinat per l'increment dels assistents, una escalada d'incidents, la contraposició amb altres informacions de les que es pot disposar o per la possible afectació a vies importants o serveis públics essencials, amb els possibles conflictes d'ordre públic que això pot ocasionar o la lesió d'altres drets.

I això sempre amb una única finalitat, que no és la d'investigar, ni molt menys criminalitzar ni espia, sinó la de prevenir i tenir avaluacions de riscos i amenaces el més encertades possibles. Les figures de l'agent encobert i l'agent infiltrat de les que tracta aquesta comissió tenen una regulació legal i jurisprudencial i només estan previstes per l'àmbit de les funcions d'investigació com a policia judicial en casos de terrorisme o crim organitzat i, per tant, quan hi ha indicis de criminalitat organitzada. Per tant, un àmbit totalment aliè al tipus de mobilització que motiva aquesta compareixença. No és aquí on se situen les funcions pròpies de recerca d'informació

per avaluació de riscos. I no és que no ho fem nosaltres, no ho fa la jurisprudència que reconeix aquesta funció policial d'avaluació de riscos i amenaces.

Les funcions d'obtenció d'informació, si més no a les que ens estem referint, no són una cosa ni l'altra. No es donen, entre d'altres, les característiques d'identitat suposada de permanència en el temps que caracteritzen aquelles i tenen un ple emparament, segons la jurisprudència, en qualsevol estat democràtic.

He fixat quin és el marc de legalitat en què es desenvolupa aquest tipus de funció, així com els seus objectius i el que no és en cap cas. Dit això, no som aliens al debat polític i social que es va generar arran de la presència de dues mosses d'esquadra en una assemblea oberta relacionada amb la mobilització dels docents, com ja ha comentat la consellera, motiu pel qual vàrem comparèixer i on no vam contemplar únicament les raons de legalitat. Si per alguna cosa es caracteritza aquesta policia, és per treballar la legitimitat social, més enllà de la que li dona de manera formal el marc legal. I en aquest sentit, certament, s'escau un judici d'oportunitat, el qual a priori ens condueix a que no era oportuna aquella presència.

Com vàrem explicitar a la comissió, reconeixíem aquesta no oportunitat, però en cap cas ni mala fe, ni molt menys, com avui s'està afirmant aquí, una actitud democràtica en aquella operativa. L'actuació va ser una actuació operativa. El seu coneixement es circumscriu a l'àmbit operatiu, com així ha de ser, des del principi de confiança que s'ha de tenir en una policia democràtica i en la seva estructura de comandament. I això no vol dir que no estigui lliure de millores, i en aquest sentit vàrem garantir més filtres en aquestes decisions. Una major supervisió del propi Cos –no del director general, com ha dit el senyor Pellicer, la consellera s'ha referit al comissari en cap, no a mi–, dels comandaments del Cos, en pràctiques operatives que puguin generar debat respecte a la col·lisió amb altres drets, més enllà de l'exercici legítim d'una funció policial.

També crec, si ho puc demanar, que cal un exercici responsable per part de tothom. Ni la consellera actual, ni jo com a director, ni el cap del Cos hem fet cap canvi en l'operativa habitual respecte al que s'havia fet sempre. El responsable de la Comissaria General d'Informació és el mateix que en els tres governs anteriors, i les tècniques d'obtenció d'informació segueixen sent les mateixes.

I per part meva, president, a disposició.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor director general. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el senyor Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, president. Director general, de debò es pensa que havíem de dedicar la primera part de la seva intervenció a qüestionar la legitimitat d'aquesta sessió d'avui, d'aquesta comissió, del Parlament, de la feina del lletrat? Vostè sap que hi ha mossos que han comparegut en aquesta comissió? És conscient de com n'és de ridícul encara intentar amagar-se? Perquè el debat de fons, com li intentava explicar abans a la consellera, i aquí és on jo els volia al nostre costat i on em preocupa terriblement tenir-los al davant, és la protecció dels drets civils i dels drets polítics a casa nostra. Avui no estem parlant d'independència sí o d'independència no, estem parlant d'una cosa encara més profunda, i és que l'actuació política de la policia sigui estrictament democràtica.

I li haig de dir que la segona part de la seva intervenció ho ha empitjorat encara. De debò ha justificat aquesta infiltració d'alguna manera? Considera que podien ser una amenaça o un risc els mestres? Els docents són un perill per la seguretat pública? Perquè ens ha fet tota una explicació de per què podien produir-se aquesta recerca d'infiltració. Li dic el mateix que li deia a la consellera. El que ha passat és extremadament greu. Aquestes excuses i aquests tecnicismes el que fan és aprofundir la crisi que avui podien haver resolt. Per tant, si com a director general ho sabia és greu, si no ho sabia és molt greu.

I li haig de dir que com a força política, que Junts per Catalunya, que s'estima profundament el Cos dels Mossos d'Esquadra, profundament el Cos dels Mossos d'Esquadra, que sap que tenim un cos exemplar, d'aquells que anticipen el país ple que volem obtenir, una direcció política com aquesta malmet aquesta imatge i ens preocupa greument aquest seu de no només rectificar, sinó de mantenir-se.

Per tant, senyor Josep Lluís Trapero, director general de la Policia de Catalunya, quan pensa dimitir? Fa un moment ens parlava de l'exercici responsable, que calia

que tots féssim un exercici responsable. Quantes vegades més li ha de demanar aquest Parlament? No li mereix respecte la majoria d'aquest Parlament? Deixi-ho estar. Ho ha intentat. Tindrà les seves raons o no. Jo li deia abans, escolta, hi ha majories d'aquest Parlament que no m'agrada el que fan, però s'ha de complir. Per tant, no es tracta que es justifiqui, perquè és injustificable dir que el Parlament no té raó. És injustificable dir que es pot anar contra la majoria d'aquest Parlament.

En certa manera, li agraeixo que avui h'evitat allò de, tècnicament no és una infiltració, perquè penso que això era rebaixar el debat i era menys tenir la preocupació general que ha provocat aquesta infiltració. Sobretot perquè, a més a més, la consellera s'ha afartat de parlar que allò era una infiltració. De fet, avui fins i tot han dit que era una infiltració «cutre». Per tant, a veure si me'n surto. Crec que amb allò de dimitir no me'n sortiré. `

Tot allò dels protocols que s'havien de fer, tota aquesta feina que s'havia de realitzar, on està exactament? Perquè és això el que venia avui a explicar-nos. Quines mesures han pres? Quines conseqüències ha tingut aquestes infiltracions? Sobretot, ens poden assegurar que no tornarà a passar? Poden posar a disposició d'aquest Parlament, d'aquesta comissió, de la Comissió d'Interior, informes relatius a infiltracions anteriors, «cutres» o no «cutres»? No sabem si aquesta és una categoria de les infiltracions del seu departament.

I en tot cas vull que sàpiga que pel nostre grup no és una frivolitat demanar-li la dimissió. És extremadament greu. Però és que vostè ja no hi hauria de ser. Nosaltres tenim un company i amic, que és l'Albert Forcades, que vostè volia a la presó. I va venir a aquest Parlament a mentir, a dir que portava una porra extensible, quan portava una canya de pescar. I si no hagués estat perquè vam trobar, gràcies a una feina magnífica del seu lletrat, de l'Alonso-Cuevillas, que va aconseguir les imatges que el van desmentir, avui tindria un problema greu, ell i la seva família. Però sap què passa? Hi ha aquell article de la Núria Cadenes que va publicar a Vilaweb: *Era una canya de pescar (i tothom ho ha vist, senyor Trapero)*. I en aquest cas d'avui, també ho ha vist tothom, que aquestes dinàmiques inercials que tenen al seu departament fan malbé el nostre sistema democràtic, el nostre sistema polític. I que el millor servei, vostè que ha ofert tants serveis en aquest país, el millor servei que

pot fer en aquest moment és dimitir, és fer cas a aquest Parlament, i demostrar que queda encara una essència de principis democràtics essencials en la seva actuació.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor Dalmases. I en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada Mar Besses Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bé, senyor Trapero, començaré amb el mateix que li he dit a la consellera Parlon. Ens sap molt greu, de veritat, que avui aprofitin aquesta comissió per fer el que han fet i no per aprofitar l'oportunitat per donar explicacions sobre una qüestió que preocupa profundament la ciutadania, que preocupa profundament els docents, i vostès tenien l'oportunitat avui aquí no només de venir a assenyalar qui té la responsabilitat o no, sinó que, com he dit abans, explicar allò que vostès van anunciar fa més de dos mesos en quin punt està.

Vostès també parlaven de formalitat i de pulcritud i vostè ha tornat a parlar de forces i cossos de seguretat de l'Estat. Em pot dir, si us plau, en quin punt de la creació d'aquesta comissió hi ha aquesta denominació? Perquè és que la resolució que crea precisament aquesta comissió parla de cossos de l'Estat. Per tant, estaria bé també que tornin a aclarir de nou aquesta qüestió. Però, com li deia, també és important saber que aquest error, com va poder ser que aquest error arribés a produir-se.

Perquè, mirin, quan una qüestió, quan un problema supera tants nivells de comandament, s'executa per la Comissaria General d'Informació i, un cop coneguda públicament, és defensada institucionalment per part de vostès, per part de la Direcció General de la Policia, no és, evidentment, un error individual. I, per tant, cal que algú doni explicacions. Perquè estem parlant d'un error de sistema, d'un sistema del qual vostè n'és el màxim responsable i aquí no s'hi val expulsar-se les responsabilitats i dir, jo no ho sabia. Cal esbrinar, cal analitzar què és el que va fallar per tal de poder-hi donar resposta.

Vostè va explicar que aquella actuació tenia com a finalitat obtenir informació per anticipar riscos i per garantir la seguretat pública. Avui també ho ha tornat a fer, però

també han reconegut que, en aquell cas concret, ni els antecedents ni el context justificaven aquella decisió, a més a més d'una molt mala execució d'aquella operació. Per tant, què va fallar perquè tota la cadena de comandament arribés a una conclusió en la qual vostès avui consideren que és tan equivocada i profundament equivocada. I com pot ser que un error que vostès mateixos consideren tan greu a dia d'avui no tingui cap responsable i ningú no hagi assumit la responsabilitat d'això?

Perquè el que tampoc s'hi val és utilitzar la Comissaria General d'Informació com el calaix de sastre per ficar-hi allà totes les coses que no ens agraden o que donem a interpretació del que pot fer i del que no pot fer els agents que formen part i de les funcions que tenen atribuïdes la Comissaria General d'Informació. Per tant, què és el que va fallar? Crec que és la gran pregunta. Va fallar el sistema d'autorització? Van fallar els comandaments? Va fallar la supervisió? O el que ens falla és la mirada d'entendre precisament la funció que té encomanada la Comissaria General d'Informació davant d'aquests casos d'infiltració?

Perquè una organització com és el Cos de Mossos d'Esquadra no canvia només perquè reconegui un error, canvia perquè s'identifiquen les causes i perquè es donen respostes quan no s'ha actuat bé i quan no s'ha actuat de forma proporcional. I avui encara no sabem com on identifiquen vostès la causa del que va passar. Però, a més a més, hi ha una altra qüestió que ens preocupa, perquè és que després que transcendissin aquests fets, la Direcció General va emetre aquell comunicat defensant jurídicament l'actuació i apel·lant a aquestes funcions un cop més de la Comissaria General d'Informació i, posteriorment, vostè en aquesta mateixa cambra va afirmar que aquella actuació no era oportuna i que caldria modificar els procediments.

Per tant, en què quedem? Perquè en un primer moment vostès defensen aquesta actuació i després es retracten d'aquesta actuació. Què és el que canvia aquí? Per tant, li preguntem, a hores d'ara, quins criteris orienten les directrius de la Direcció General de Policia en aquestes qüestions, el que van dir inicialment o el que defensen vostès ara?

I després, pel que fa als compromisos que vostès públicament de nou en aquesta cambra van anunciar, però que a hores d'ara no sabem com han evolucionat. Van anunciar aquests nous filtres jeràrquics. Quins són? En quin punt es troben? Quines directrius s'han donat als comandaments? Van anunciar també aquesta revisió dels procediments. S'han complert? En quin punt es troben aquests procediments? Què és el que han analitzat? Què és el que ha fallat? Vostè, consellera, deia que no es pot pretendre fer aquestes actuacions de forma discrecional i que havien implementat un control reforçat i que això no podia tornar a passar perquè havien reforçat aquests controls, entenem, en la cadena de comandament. Però aquests controls qui els autoritza? Sobre qui responen? No ho han concretat.

Per tant, de nou, titulars estan molt bé, sona bé la música, però volem saber la concreció. Per tant, en aquests controls reforçats, qui autoritza? És el director general de la Policia qui autoritza? Qui autoritza aquestes infiltracions? Per tant, com s'ha traduït tot això a la pràctica? Quines instruccions ha rebut la Comissaria General d'Informació? Si va haver-hi un error en el seu moment, quines contraindicacions han donat per no repetir aquests errors? Quins mecanismes existeixen de nou?

Per tant, continuem amb les mateixes preguntes. No sabem què és el que va fallar, no sabem què és el que ha canviat i respecte allò a què vostès es van comprometre, què és el...

Fitxer 7

que s'està començant a implementar perquè això no torni a passar. Perquè sí, compartim que són uns fets molt greus, perquè atempten els drets humans i atempten contra la democràcia. Per tant, cal que les seves explicacions estiguin a l'alçada de la indignació que vostès tenen i que nosaltres també tenim.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyora Besses. Ara, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula el senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies. Bé, en relació amb la compareixença, bé, veig que, tot i les resistències de l'inici, a poc a poc anem aprofundint una mica en el que hagués estat molt fàcil des d'un inici, que és poder analitzar en aquesta comissió realment quina és la normativa i la interpretació que es fa de normativa al Cos de Mossos d'Esquadra i per part de la seva direcció general i per part de la conselleria a l'hora de fer les feines per part de la Comissaria General d'Informació. Jo crec que aquí hi ha una qüestió molt clara. Quan s'actua de manera uniformada aquí no tenim problema perquè l'agent policial és identificat de manera directa. Perfecte.

Quan la feina d'informació es fa de paisà o d'incògnit per extraure informació, comencem amb els grisos. Vostè ho ha dit. Una qüestió és fonts obertes, per Internet, el que surt als mitjans de comunicació, extraure informació, perfecte. Una altra cosa és anar a una manifestació, perfecte. Una altra cosa és un acte públic, perfecte. Després entraré una mica més en profunditat, però el que hem d'entendre del que estem parlant és una qüestió bàsica, és fins on poden arribar els cossos policials a l'hora d'extraure informació i en quin punt comencen a afectar drets fonamentals.

I què passa quan comencen a afectar drets fonamentals i qui és el que ha de decidir si es pot fer o no, quin problema tenim? L'única figura regulada és el 282 bis, de la Lecrim, la figura de l'agent encobert, que està prevista només per delictes de delinqüència organitzada, com podria ser, entre molts d'altres, el terrorisme. Llavors, ens podria ser útil aquesta figura per casos en els que realment estem parlant d'una amenaça que podria arribar a ser considerada com terrorisme, d'acord.

La infiltració, què és? On està regulat? El problema que tenim aquí és que tot el que no sigui l'agent encobert, per molt que vostè, director general, citi alguns..., el decret i la llei de la policia, el problema que tenim és que fora de l'agent encobert, res està regulat. Res. Llavors, vostès han de fer la ponderació, sense autorització judicial, de fins a quin punt se pot fer aquesta feina o no. Llavors, el que diem nosaltres és que s'ha de garantir, ja sigui sota criteris interpretatius o sota la reforma legal que calgui, per garantir que quan s'hagi de fer feina d'informació policial, si s'afecta drets fonamentals com el dret a la llibertat sindical o la llibertat d'associació, s'hagi de garantir una autorització judicial.

Si això no està previst a la legislació, de la mateixa manera que estan promovent altres canvis normatius, s'hauria de fer i ho ha de defensar així aquest Govern i serem molt clars en aquest sentit. Perquè després, sinó, és quan tenim els problemes com estem evidenciant en el dia d'avui. Perquè, clar, la situació a la que ens podem portar és, què passa, que si és un cas del 282 bis, o d'altres que es puguin considerar fins i tot terrorisme, llavors, per fer segons quina feina d'incògnit, sense que la gent sàpiga que és un agent policial a més, identitat suposada de manera continuada en el temps, llavors, sí a autorització judicial, però si estem parlant d'eventuals riscos fins i tot d'ordre públic o per garantir la seguretat, allà no necessitem autorització judicial, no la necessitem si és per una hora, si és per tres, si és per dos dies, si és per cinc?

El problema que tenim és que no està regulat i el que han d'entendre és que –i jo crec que és el que s'ha de poder, també, entrar en profunditat en aquests processos judicials que estan oberts–, és on estan els límits, en quin moment quan hi ha una afectació a un dret fonamental, això no per res, ha de tenir unes garanties especials i és per això que ha de tenir l'autorització judicial, perquè el dret d'associació i el dret de llibertat sindical té una connotació molt clara que és la privacitat per poder exercir aquestes funcions, per poder organitzar una vaga, per poder-ho fer sense que hi hagi l'Administració pública, un mosso d'esquadra, l'Estat, o diguem com vulguem dir-ho.

Perquè l'origen dels drets fonamentals precisament radica en posar límits al poder, a l'Administració pública i a l'Estat. I llavors és per això que estem entrant en la qüestió de fons, que no està ben regulat ni hi ha els límits clars a nivell de l'Estat espanyol per garantir que no es pot posar per sobre les necessitats operatives d'aquests drets fonamentals tan elementals. I ja acabo, però vull entrar en una qüestió molt clara. Vostè, director general, jo crec que aquí tenim una cosa molt clara, no és lo mateix una reunió de caràcter públic que una reunió tancada, l'afectació no és la mateixa.

De fet, en un cas podria no estar parlant d'afectació, però és que vostè ha dit reunions públiques o d'accés públic. Què vol dir això? Que ara les associacions, per poder fer una reunió i garantir que no hi hagi un agent de mossos d'esquadra

d'incògnit, infiltrat, o com vulguem dir, ha de demanar el DNI, com vostè va insinuar en una entrevista, o han de tenir un formulari de qui està assistint perquè vostès no facin, o sigui, perquè el Cos de Mossos d'esquadra no faci aquestes actuacions, hem de tenir aquests registres per garantir això? El que li volem dir és que la interpretació que vostès han de fer demà mateix ha d'incorporar un respecte íntegre als drets fonamentals de llibertat sindical i llibertat d'associació.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Garcia Berrio. I ara, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, té la paraula el senyor Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies. Bona tarda de nou. Primer de tot, senyor director, agrair-li la defensa vehement que ha fet dels drets, en aquest cas, dels seus. A nosaltres ens encantaria que defensés amb la mateixa vehemència, ni que fos una mil·lèsima part, els drets del conjunt de ciutadans d'aquest país, especialment de la gent que es mobilitza. Segurament tot aniria molt millor. També agrair-li profundament que ens hagi explicat l'objecte d'aquesta comissió. Demanar-li unes sinceres disculpes per haver-nos equivocat tota la resta. Diputats i diputades, portaveus, grups parlamentaris, Serveis Jurídics del Parlament, el mateix president del Parlament. Vostè té la raó, la resta no. I segurament d'aquí pateix tot plegat, i segurament d'aquí pateix també aquesta qüestió.

El que potser a vostè, amb tanta raó que té li ha passat per alt llegir, per exemple, el punt, apartat g, de l'1.1, dels objectius del bloc d'aquesta comissió, que diu així: «Els altres objectius que resultin d'interès a mesura que avancin els treballs d'aquesta comissió. Segurament se li haurà passat, segurament no ho haurà tingut en compte. I en tot cas, sabem que vostè no respondrà les preguntes, sabem que vostè no ens explicarà les qüestions que hem demanat, però no per això desistirem.

Miri, vostè va comparèixer en data 25 de novembre en aquesta comissió. I va comparèixer amb un agent dels Mossos d'Esquadra de TIP 15-15718 just després, en la mateixa sessió. I van comparèixer per parlar, entre altres qüestions, d'una

trama d'infiltració digital per part del Cos de Mossos d'Esquadra. I vostè va respondre preguntes sobre aquesta qüestió, perquè me les va respondre a mi. És així o no és així? En què es diferenciava parlar en aquell moment d'una infiltració digital del Cos de Mossos d'Esquadra, al que estem parlant avui, d'una infiltració física del Cos de Mossos d'Esquadra? De fet, del reconeixement implícit que van fer vostès, que s'estaven produint aquestes infiltracions de forma successiva. Per què avui no volia venir a donar explicacions i va fer unes al·legacions que no va fer en l'anterior sessió?

Per altra banda, una altra pregunta, i jugarem el seu joc. Vostè ha parlat d'una figura d'agent que no és ni encobert, ni infiltrat, però que és una pràctica de recollida d'informació. Quants cops més s'ha produït aquesta pràctica? Digui-li com li vulgui dir, digui-li l'eufemisme que vulgui dir-li; digui-li recollida d'informació in situ en una assemblea no tancada perquè no demanen el DNI, i no s'ha d'entregar tota la documentació i identificar-se, quants cops ho han fet en els darrers anys? Quants cops en té coneixement? Perquè a la seva consellera li van preguntar si vostè tenia coneixement d'altres infiltracions i no va respondre. Li van preguntar públicament en una entrevista a TV3 i la vaig seguir, i vostè va dir, no ho sé, això que ho respongui el director. Doncs respongui-ho.

Respongui-ho. D'aquestes pràctiques que vostè no vol anomenar infiltracions, que per nosaltres és evident que ho són, de quantes més té coneixement en els darrers anys? Quantes més s'han produït? Contra quins moviments i organitzacions? Per què? Perquè la seva intervenció ho ha empitjorat encara més tot. Perquè la seva intervenció ha justificat vulneracions de dret i de drets a uns nivells que ens espanten i que ens preocupen. Perquè vostè confon un decret d'estructura interna del Cos de Mossos d'Esquadra amb una llei que l'autoritza a vulnerar drets. Vostè creu que està per sobre, aquest decret d'estructura interna del Cos de Mossos d'Esquadra, dels drets fonamentals? Ho creu realment així?

Creu que si un decret d'estructura interna del Cos de Mossos d'Esquadra l'autoritza a investigar la conflictivitat laboral, això vol dir *sine qua non* que vostè pot infiltrar, posar, com li vulgui dir, digui-li el nom que vulgui, agents del Cos de Mossos d'Esquadra en assemblees de docents, en assemblees veïnals, en assemblees

d'activistes, en mobilitzacions, en moviments, se sent autoritzat per aquest decret? Perquè tenim un problema encara més gros.

Perquè vostè ens explica quin és l'objecte de comissió, però no té ni idea de la jerarquia normativa i dels drets fonamentals. Ni idea, si considera que aquesta és l'autorització per vulnerar drets. Un reglament de funcionament intern i d'estructura, perquè això ja ho hem sentit moltes vegades. I és indignant i és una vergonya que vostè s'empari en un reglament intern per vulnerar drets. Davant d'això, l'han de cessar, ha de dimitir. Vostè és un perill pels drets d'aquest país, per les mobilitzacions d'aquest país, i les explicacions que ha donat no han fet altra cosa que constatar-ho.

I consellera, abans de demanar-li la dimissió a vostè, de fet abans que aquest Parlament li demanés la dimissió a vostè, vam ser molt clars com a CUP. Vam dir, cessi el director de la Policia, perquè vostè serà recordada com la responsable de tot el que ell està fent durant aquesta legislatura, de tot el que ell està justificant. I vostè, ho sàpiga o no ho sàpiga, ho vulgui saber o no ho vulgui saber, serà tant o més responsable que ell.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor Pellicer. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el senyor Christian Soriano.

Christian Soriano García

Gràcies, president. Algunes coses sí que repetiré de la primera intervenció, però crec que sí que és necessari dir-les en funció de les intervencions dels altres grups. La primera és que per moltes vegades que es repeteix una qüestió, si no és certa, no acabarà sent certa, i una d'aquestes és la relativa a quina ha sigut la manera en la qual el Govern ha afrontat aquesta situació, i ho ha fet, i ho va fer, i torno a repetir, compareixent sis dies després que aquesta situació es produís, a l'òrgan competent, que és la Comissió d'Interior i Seguretat Pública.

Crec que també ha quedat palès en aquesta intervenció i també en la primera relativa a la compareixença de la consellera, quin era l'objectiu real d'aquesta petició

de compareixença per alguns grups, que no era esclarir els fets, que no era esbrinar què havia passat, que no era proposar solucions, sinó que era intentar desgastar el Govern. Ho hem vist amb el senyor Dalmases, que l'hem vist parlant de peticions a dimissions, de canyes de pescar, de processos judicials, però no de l'objecte que vostès mateixos havien proposat per a aquesta compareixença, i que és curiós i com a mínim també diu quin era l'objectiu d'aquesta compareixença per alguns grups parlamentaris i crec que també s'ha de deixar palès.

I també tinc la sensació, i segurament aquesta serà una sensació molt personal meva i segurament fins i tot una miqueta naïf o innocent, que no els agrada el que ha dit la consellera o el que va dir en el seu moment el director general, però no la forma, sinó el què. Tinc la sensació que a vostès els hauria agradat que haguessin vingut aquí a defensar aquesta situació, a dir que els agradaven moltíssim les infiltracions i que no s'havia fet res malament i que no s'havia d'arreglar una situació com aquesta. I com aquesta situació i aquesta situació que vostès segurament desitjaven per desgastar el Govern no s'ha produït, doncs vostès ja venien amb el discurs escrit a casa.

Perquè, al final, de totes les intervencions dedueixo que tots estem d'acord en què no ens agrada aquesta situació, en què tots estem d'acord en què calen mesures perquè una situació així no es torni a produir, i que tots estem d'acord en què no volem que aquest fet constitueixi una excusa per poder denigrar o poder atacar el Cos agents de Mossos d'Esquadra.

I si tots estem d'acord amb aquests tres punts, a mi em sorprèn que no s'aprofitin compareixences com aquestes per plantejar propostes o per plantejar solucions, sinó simplement per diagnosticar o per fer dir una diagnosi o una descripció de quina és la situació actual i per dir-nos que ens cau molt malament la consellera d'Interior, que ens cau molt malament el director general, que està molt bé i és totalment democràtic dir-ho i exercir-ho en un Parlament com aquest, però crec que no ajuda en res ni al país, ni a arreglar aquesta situació. Si tant els preocupés aquesta situació, en comptes de dimissions, jo crec que proposarien més solucions, i això no ho van fer ni a la compareixença de la consellera i el director general sis dies després

de que aquest cas esclatés, ni ho fan avui amb una segona convocatòria en la que estem parlant del mateix.

Tornem a dir el mateix que dèiem en la primera intervenció. Nosaltres creiem, i crec que de la mateixa manera que tots i totes, com no podria ser d'una altra manera, acceptem les regles a joc, també tenim dret a aixecar la mà quan creiem que no s'estan compartint amb l'objectivitat que nosaltres creuríem. I després és un debat totalment positiu, crec, i cadascú tindrà les seves objeccions, les seves opinions, i després els lletrats i els membres de la Mesa són els que s'han de manifestar al respecte.

Però la nostra posició com a partit, com a Partit dels Socialistes, és que aquesta compareixença no s'adapta a l'objecte d'aquesta comissió, ni al fil que ha seguit en els darrers mesos, i torno a posar el mateix exemple, del que estem parlant avui no té res a veure amb les comissions que hem fet en els darrers mesos.

I segon, també, que les explicacions en el seu moment ja es van donar en temps i forma, tant en la forma per com es va fer en l'òrgan que era competent, que era la Comissió d'Interior i Seguretat Pública, i en el fons, també, perquè políticament s'abordaven...

Fitxer 8

problemes com aquests, i jo els hi torno a dir el mateix, crec que no estan d'acord amb el que es diu, ni amb el plantejament del Govern, jo crec que això no és positiu pel país, que vostès estiguin més en intentar desgastar el Govern que no en proposar propostes que ajudin a resoldre una situació que afecta i que preocupa a tots els grups parlamentaris.

I, com sempre, des del Partit dels Socialistes, predisposats a trobar solucions del país, a fer menys soroll i a ajudar i a millorar la vida de la nostra gent.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Soriano. I ara seria el segon torn del director general, per un temps de set minuts.

Josep Lluís Trapero Álvarez (director general de la Policia)

Gràcies, president. Començarem pel final, perquè no m'ho vull deixar. Primer un comentari, senyor Pellicer. Penso que personalment porto millor la dissidència que vostè, perquè si del que he fet referència al principi, a tenir un dubte de tipus jurídic, vostè llegeix que no el respecto ni a vostè com a parlamentari, ni al president del Parlament, ni a la comissió, ni res d'això, li puc fer la *masterclass* d'aquest tipus de coses i com les porto, que jo crec que el poden ajudar en el dia a dia.

I després una altra cosa que també li vull significar, perquè no m'agrada que posi en nom meu, o sigui, en la meua d'això, paraules que jo no he dit. Ha dit que jo, a la comissió, a la del 25 de novembre, jo no vaig tenir cap problema en respondre al tema d'allò que vostè li diu, aquella infiltració tecnològica d'un correu o no sé què, no? (*Veus de fons.*) Sí, sí, ho ha dit. Perdoni, és que està gravat, estarà a l'acta, perquè al final, sinó, jo em tornaré boig, és que ho ha dit, que no vaig tenir cap problema llavors, i que ara sembla que sí, que ho tinc. Això és el que he interpretat de les seves paraules. Ho tinc aquí.

És que no vaig parlar d'això. És que no ho vaig fer, perquè vaig dir que ni era, és a dir, que pel que feia a l'objecte, perquè a més, m'hi vaig referir, a l'objecte de la comissió, que era cossos i forces de seguretat de l'estat, els cossos policials de l'Estat, i l'espionatge de l'Estat, no en sabia res, no en sabia res, no n'havia tingut notícia ni en la meua època com a comissari en cap, ni com a director general de la Policia, d'acord?

I respecte del tema aquest, vaig dir, no és que hi hagi cap problema, tota la transparència del món, però no crec que sigui objecte, crec que no és l'objecte d'aquesta comissió. I si ho fos, jo no he estat informat d'això. Si d'això vostè li diu, doncs que en aquella ocasió sí que..., jo crec que he donat bastants més explicacions avui que aquell dia. Per tant, no digui el que jo no he dit, a part de tractar-me de mentider cada vegada que té l'oportunitat.

Dit això. Bé, ha sortit el tema de les infiltracions policials i de l'article 282 de la Lecrim. Bis, de la Lecrim. Allò està establert pel que és el crim organitzat, d'acord? I

infiltracions que tenen una durada en el temps i sota una altra identitat. I la jurisprudència determina els requisits, que no és aquesta la manera de treballar. A més, en aquells casos si ha pogut haver alguna, com ha dit la consellera, no ens correspon a nosaltres, ni com a director de la Policia, ni com a consellera tenir coneixement d'això. És en l'àmbit d'una investigació criminal i per tant es dona compte a l'autoritat judicial.

I respecte a les altres qüestions, tot i que hem donat una explicació d'aquestes feines doncs que es poden fer des de l'àmbit d'Informació, pensem honestament que no és l'objecte d'aquesta comissió, des del nostre criteri, estem oberts si en algun altre àmbit corresponen o un dia creen una altra comissió, però el que sí que vam dir clarament a la Comissió d'Interior és que, en cap cas això està fet –diguem-ne, o suposa una vulneració. Clar, aquí gratuïtament es diu, es parla de vulneració del dret de reunió, del dret de manifestació, del dret de llibertat sindical.

Bé, no seré jo ni el Cos de Mossos qui dirà si és o no una vulneració, però tampoc crec que sigui el criteri aquí de cadascú. Hi ha tres denúncies que s'han posat, doncs tindrem una autoritat judicial que parlarà que, en aquest cas concret, en aquest, on algú ha sentit que se li podria estar vulnerant algun tipus de dret, doncs l'autoritat judicial, que és qui ho determina, ho establirà, no?

També si algun dia parlem al respecte podrem entendre que hi ha vegades que la policia té necessitat de tenir informació, i ho he dit a l'exposició inicial, no per veure què han de fer uns manifestants, sinó precisament per protegir-los, que també és el cas en moltes ocasions. Quan hem tingut, en tot cas, perquè ha dit, ha deixat caure el tema de la jurisprudència, nosaltres no ens guiem pel decret d'estructura de la DGP, però sí llegim, llegim atentament les sentències.

Va sortir, no recordo si a la Comissió d'Interior o en aquesta, l'anterior de la comissió d'investigació, va sortir el tema d'aquells papers que es van cremar, diguem-ne, el 2017, on algunes persones varen denunciar allò perquè deia que hi havia intromissions en els drets polítics, en drets de diferents tipus. Doncs escolti, no ho dic jo, que soc sospitós, ho va dir el jutjat que va actuar, i ho va dir després l'Audiència, i ho va dir, que allà no hi havia cap tipus de delictes, ni d'intromissió il·legítima, i ho van arxivar. No és el meu criteri, és el d'uns tribunals. Doncs com en

algunes coses no tenim el mateix criteri, nosaltres acceptem el que acaben dient els tribunals.

I en aquest cas reconeixia com una de les feines quan es diu el Decret, no, no, és que el Decret expressa quelcom que està a la Constitució i a la Llei de Coses i Forces de Seguretat de l'Estat, diguem-ne, i que també és d'aplicació uns articles que són d'aplicació pel Cos de Mossos o a la Llei de la Policia de la Generalitat, que és que faculta Informació per obtenir en determinats àmbits informació per veure riscos. Riscos de què? No de les persones que estan exercint aquell dret, sinó de vegades amb col·lectius antagònics o que volen anar a rebentar o que volen anar a fer determinades qüestions, que van més enllà de l'exercici d'un dret, i en principi és...

I respecte..., ha sortit, senyora Besses, el tema; ho ha dit la consellera, vàrem dir que obriríem una informació reservada per estudiar aquella actuació i està en marxa aquesta informació reservada. Vàrem dir que introduiríem un major control, ho ha dit ella, que el comissari general d'Informació, que no tenia coneixement en aquest cas d'aquesta actuació policial, que quan es vegi que alguna persona pot pensar que allò li estigui vulnerant algun tipus de dret, qüestió que no preveig que passi gaires vegades, diguem-ne, hi hagi una supervisió superior per part d'aquest comandament, o fins i tot del comissari en cap.

I també, perquè no ha sortit, tot el que serà reforçar el que són les tasques de mediació com una de les eines que, a més ho he dit a l'exposició, que ens permeten saber també o tenir informació respecte d'aquests àmbits, sempre que s'utilitzi com s'hauria de fer la comunicació, com un element d'informar l'Administració de les mobilitzacions.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor director. Ara farem un segon torn dels grups parlamentaris per si volen fer o demanar algun tipus d'aclariment en la intervenció del director general. En primer lloc, pel Grup Parlamentari de Junts té la paraula el senyor Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, president. A veure, director general. hi ha un concepte que segur que vostè i jo el coneixem, que és el concepte d'alarma social. Que vostès hagin desaprofitat tota aquesta comissió vol dir que no han entès l'alarma que va generar aquella infiltració, perquè encara estan a les beceroles, encara estan intentant convèncer-nos de que, o no va passar, o no va ser tan greu. I, per tant, nosaltres li volem expressar la profunda decepció del seu discurs avui, en la forma i el fons. No ens n'hem sortit en res.

Era tan fàcil com emetre un missatge de dir, la nostra policia està en bones mans. Això no tornarà a passar. I el missatge que han emès és, la policia està en mans de qui pensa que és més important protegir-la d'elements democràtics com és aquest Parlament o aquesta comissió, que no pas de fer net, i això ens preocupa molt.

Ho intentaré per darrera vegada. Li faig algunes preguntes a veure si me'n surto, relacionades amb les infiltracions. Avui i demà hi haurà protestes antimonàrquiques a Catalunya. Em pot assegurar que no hi ha hagut infiltracions? Em pot assegurar que el departament està per protegir el dret de reunió, el dret de manifestació i el dret de protesta d'aquestes organitzacions antimonàrquiques, que seran cíviques, pacífiques i democràtiques? Em pot assegurar, al contrari de com va passar a Montserrat, que no estarem més per fer de servents de la Guardia Real, que no pas de protegir els drets i les llibertats dels ciutadans que es vulguin manifestar o que vulguin expressar discrepància política?

No sé si me'n sortiré, director general, però com a mínim, tindrem la seguretat que nosaltres els hem avisat que, una vegada més, s'ha de fer compatible l'exercici dels drets per part de la ciutadania i el fet de tenir una policia que sigui capaç de respectar aquests drets, que sabem que la té. El que ens preocupa enormement és que hi hagi una direcció política que quan hi ha errors d'aquestes característiques només treballi per tapar-ho, per tapar-ho més i, si pot ser, evitar qualsevol qüestionament per part del Parlament, que acabo com he començat abans amb la compareixença de la consellera. El Parlament, aquest debat, aquesta casa de la paraula que és aquí, és el puntal de tot el nostre sistema democràtic. El que han fet avui vostè i la consellera, abans i durant tots aquests dies, d'intentar evitar aquest control és extremadament greu, tan greu com és infiltrar-se en una assemblea de mestres.

El vicepresident

Gràcies senyor de Dalmases. I ara, en nom del Parlament de l'Esquerra Republicana, té la paraula senyora Mar Besses Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Director general, m'ha semblat que vostè relegava a la via judicial la ponderació de l'afectació en els drets fonamentals que fan aquestes operacions, o que poden tenir aquestes operacions que pot fer el Cos de Mossos d'Esquadra. És a dir, ens està volent dir que quan el Cos de Mossos d'Esquadra inicia una actuació que requereix una infiltració policial no es fa prèviament una valoració de quina és l'afectació dels drets fonamentals que es pot produir a través d'aquesta actuació? Entenem que això és previ a l'actuació, no a posteriori, quan hi ha un recorregut judicial respecte aquella actuació, perquè sinó, encara ens preocupa molt més el que vostè acaba de dir.

I, director general, ja entenem que la seva responsabilitat no és dirigir cadascuna de les actuacions del Cos de Mossos d'Esquadra, sinó que el que a vostè li pertoca és definir els criteris que regeixen les actuacions del Cos de Mossos d'Esquadra i, per tant, fixar aquests criteris i fixar els límits amb els quals s'han de produir i garantir, evidentment, que les decisions que pren el Cos, si afecten drets fonamentals, no arribin mai a executar-se si no superen aquests mínims estàndards de necessitat, de proporcionalitat i de justificació.

Entenem que pot haver-hi actuacions desafortunades, però evidentment el que diferencia una bona direcció d'una mala direcció és que, quan es produeixen aquests errors, no hi hagi la capacitat ni la voluntat política d'assumir les responsabilitats de corregir què és el que ha passat i de transformar aquests procediments per tal que no es tornin a repetir.

Vostès tornen a passar de puntetes amb què és allò que ha canviat. Vostès parlaven que hi ha un major control perquè s'ha reforçat aquesta supervisió i que passa pel comissari en cap. Però jo els hi torno a preguntar, quina està la instrucció, on queda recollit això, on es concreta, a partir de quina valoració es fan aquestes modificacions? No volem titulars, volem concreció.

I aquí també li he de dir al diputat del Partit Socialista home, ens sap una mica de greu que se'ns titlli a tota l'oposició d'aprofitar aquest cas amb una suposada finalitat política, quan precisament el que intenta fer aquesta oposició és intentar, a través dels seus responsables, tenir respostes del que va passar, per després poder fer les propostes oportunes. Però és que no tenim ni tan sols les mínimes explicacions i, evidentment, si no es donen les explicacions oportunes davant d'uns fets tan greus, algú haurà d'assumir responsabilitats. I sí, si ningú assumeix responsabilitats, les responsabilitats les haurà d'assumir el propi Govern, que per això n'és el màxim responsable. Per tant, home, no barregem totes les qüestions.

Per tant, ho torno a dir, seguim sense saber què va fallar, què és el que ha canviat i, sobretot, quines garanties poden oferir vostès avui que una situació com la que hem viscut no es pot tornar a repetir.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyora Besses. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns té la paraula el senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies. En primer lloc, jo crec que hi ha una qüestió que és fonamental i crec que m'agradaria que quedés com molt clar que vostès, com Govern i en aquest cas com consellera i director general de la Policia, tenen la responsabilitat de fer la interpretació adequada respecte a la ponderació de drets fonamentals a l'hora de garantir que l'exercici de les funcions policials respecten en tot moment i en tot cas aquests drets fonamentals que no són absoluts, que s'ha de realitzar ponderacions.

Efectivament, ara mateix tenim no un, sinó tres procediments. Crec que alguns d'ells precisament al·leguen vulneració de drets...

Fitxer 9

fonamentals en aquesta infiltració de dues mosses d'esquadra, o entrada de manera incògnita, com ho vulguin dir, sense cap mena d'identificació en aquella assemblea, i veurem quin és el resultat. Però és que fins llavors, vostès tenen l'obligació de

garantir que no torni a passar. I per a que no torni a passar, el que necessitem són criteris. I són criteris clars.

Per això jo li torno a preguntar. Crec que n'hi ha un element fonamental, que és, i una pregunta, els Mossos d'Esquadra per obtenir informació per riscos o per avaluar situacions o fins i tot per eventual investigació de delictes vinculats amb l'ordre públic poden assistir a una reunió tancada d'un sindicat o d'una associació o d'un col·lectiu? Ho poden fer sense autorització judicial? Ho poden fer, de quina manera, sota quins criteris? Jo crec que aquí està el quid de la qüestió. Perquè, on acaba o fins on arriba la necessitat de l'operativa judicial i on comença l'afectació a aquests drets fonamentals. Llavors jo li demano, ja veurem què diuen els tribunals, però els demano el seu criteri.

I davant d'aquest criteri li torno a preguntar, què vol dir una reunió tancada, què vol dir una reunió oberta o què vol dir una reunió d'accés obert. Si fan un sindicat una reunió i no demanen el DNI a la porta, estem davant d'una reunió susceptible de poder fer aquestes tasques d'informació? Llavors, si aquesta és la interpretació, per això d'alguna manera continuem i creiem que una de les conclusions del dia d'avui és que no s'està garantint a dia d'avui que el que vam viure no torni a passar, perquè no veiem criteris clars d'on estan els límits entre l'operativa policial i les necessitats d'informació i l'afectació a drets fonamentals quan s'actua d'incògnit o de manera infiltrada, o com li vulguin dir.

És a dir, quan un agent de policia no entra a la porta i diu, ei, que soc agent de policia i vinc a escoltar. No, miri, és que millor no es quedi perquè vostè és agent de policia. Aquí està el nucli de la qüestió i aquí és on entraran els tribunals, però vostès han d'entrar ja, la interpretació ha de ser clara, perquè si no ho fan seran absolutament responsables del que passi a partir d'ara.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Garcia Berrio. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el senyor Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Sí, gràcies. Bé, senyor director, malgrat no respondre les preguntes, a parer meu ha estat molt clar. Molt clar. La conclusió que traïem com a grup parlamentari, i penso que es treu d'aquesta sessió d'avui, és que tot allò que un jutge no sancioni i per tot allò que vostès no rebin una condemna d'un jutge, es pot fer. I, per tant, ho farà. I això és el que vostè avui ens ha traslladat, perquè vostè ens ha parlat, si no m'erro jo un altre cop com ha dit vostè abans, que ens errem sempre, de la documentació interna dels Mossos que es va intentar destruir en una deixalleria el 2017 i que allà no hi havia cap delictes, perquè un jutge no ho va considerar un delictes.

Si no m'erro, aquella documentació es tractava de documentació de sindicats com la CGT, com la CNT i de partits com la pròpia CUP, de fet, una acta o unes notes d'una reunió d'un Consell Polític, és a dir, d'una reunió interna de la CUP. De fet, hi havia informació, notes i documentació d'un acte tancat a la Universitat de Barcelona, d'espionatge a locals diversos, a casals populars independentistes, des dels anys noranta fins al 2017, efectuats per la precisament Comissaria General d'Informació dels Mossos d'Esquadra.

Per tant, jo li dic, com que això no és cap delictes, vostè ha dit que no ho va sancionar cap tribunal, a vostè li semblen bé aquestes pràctiques? Vostè les avala? Vostè avala que es segueixin fent? La Comissaria General d'Informació ha seguit fent aquest tipus de pràctiques? Perquè això és el que hem entès. I també, com que vostè ens ha dit que no hi ha cap tipus de delictes, que això ja ha estat, per tant, sentenciat per jutges i tribunals, doncs expliqui-ho. No ho amagui. Expliqui'ns-ho tot. Per què no ens respon a les preguntes si no és cap delictes? Si ho fan perquè poden, perquè volen, i cap jutge ho sanciona?

Fem un exercici de transparència. És legal. Expliqui'ns tota la informació que té ara la Comissaria General d'Informació. Les infiltracions, pràctiques –com li vulgui dir, l'eufemisme que li sembli millor–, que s'han fet. Expliqui'ns-ho, si no hi ha cap problema, si els jutges l'avalen, si l'avalen d'un decret d'intent d'estructura que està basat en la Constitució. Doncs expliqui'ns-ho a cor obert i fem un debat ciutadà i popular i social sobre si tot allò que és legal que estan fent, que és espionar els

moviments socials, que és espiar els sindicats, que és espiar els partits, s'ha de seguir fent perquè els jutges ho autoritzen.

Perquè ja hem vist com funciona la judicatura. Perquè ja hem vist el que autoritzen els jutges. I si ens hem de fiar només del criteri del que autoritzen els jutges, anem bé. I en tot cas, m'agradaria saber la seva opinió. Totes aquestes pràctiques les segueixen fent, li semblen bé? Expliqui'ns-les sense cap tipus de por. No sé per què ens hem d'amagar. Fem un debat públic, ciutadà. Expliqui'ns què fa la Comissaria General d'Informació.

Posin damunt la taula i expliquin tota la informació que recull i amb quins mètodes, sense cap por. I després en parlem i valorem i veurem si el senyor del PSC no s'escandalitza tant o més que nosaltres. Perquè vostès ara estan governant, però no sabem qui governarà demà i com utilitzarà aquestes eines.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Pellicer. Doncs ara per respondre, per acotar i per tancar, el director general tindria tres minuts, si ho troba oportú.

Josep Lluís Trapero Álvarez (director general de la Policia)

En primer lloc, com hem dit nosaltres, a la compareixença a la Comissió d'Interior, tant la consellera com jo, ho vàrem dir, no avalàvem aquella actuació concreta, enteníem que era un error d'oportunitat. Ara, això tampoc implica que criminalitzem allò. I aquí li dono resposta a vostè. No, nosaltres tampoc hem dit que tot allò que no digui..., que un jutge no sancioni es pot fer. No, no diem això, per això tenim molts protocols policials, per això tenim criteris, fins i tot criteris que van variant.

El que passa és que nosaltres el que sí que fem sempre és respectar les sentències judicials i els criteris judicials. Nosaltres sí que ho fem, això. Perquè d'alguna manera, en el seu àmbit d'actuació, aquelles sentències sí que tenen per nosaltres, doncs les hem de seguir. Vostè, quan és una condemna en el Cos de Mossos, també les té molt presents i les defensa. Quan no, llavors parlem d'impunitat. Nosaltres sempre les prenem igual.

I diu, transparència en tot. Tot el què? Quan han demanat vostès, quan fan preguntes parlamentàries els hi responem, demanen documentació els hi responem, llevat d'aquella que per circumstàncies no la puguem, però vaja, jo penso que som de les polícies en aquest sentit més transparents que hi ha, l'hi diria, al món. No a l'Estat espanyol, al món. Tot i així ja sabem que mai arribarem, però bé, aquesta és la nostra creu, en tot cas. I poca cosa més, perquè si em donen tres minuts, molt just.

Respecte de respecte..., ha començat el senyor, perdó, el senyor Dalmases. (*Veus de fons.*) Perdó? Sí, el que li puc assegurar sobre això i sobre la cobertura d'aquesta mobilització, com els milers de cobertures de mobilitzacions que tenim a l'any, és que serà feta per una de les millors polícies que hi ha en això. Això sí, és així, per una de les millors polícies, perquè cadascun dels seus membres, com tot a la vida tenim errors, com tota la vida, doncs sí, això no ho podem evitar, en un col·lectiu de vint mil persones, però penso que si alguna cosa té gravada, cada mosso i cada mosca d'aquest Cos, a la seva ànima, és la defensa dels drets i de les llibertats de les persones. Tot i així, doncs assumim que de tant en tant ens equivoquem.

I sí, els drets és que no tenen un caràcter absolut. Pocs drets tenen un valor absolut. I el que s'ha de fer moltes vegades és –i li pertoca a la policia en aquell sentit fer-ho–, doncs és garantir el compliment, l'exercici dels drets de totes les persones. I quan hi ha dubtes, i quan es considera que algun policia ha errat malament o la institució, el que es fa és el que van fer els sindicats d'educació, que és acudir al contenciós i posar-hi una denúncia per vulneració de drets i llibertats, no?, això és el que toca.

I a la senyora Besses, clar, és que no hem parlat d'infiltracions policials, no estàvem parlant d'infiltracions policials, perquè hem dit que en aquells casos que hi hagués hagut alguna infiltració policial, són en l'àmbit d'una investigació i que, ni la consellera ni jo tenim aquesta informació.

Sobre fixar criteris i límits, no ho tenim per escrit. No està per escrit. No. Com no estava en el Govern anterior, com no estava en el Govern, en els dos governs anteriors, no. Està, doncs, perquè tot mosso i tota mosca saben, tenen com un dels principis que en el desenvolupament de la seva feina, evidentment, no vulneren drets

i llibertats de les persones. No ho fan. I quan ho fan, doncs hi ha una denúncia i llavors va un tribunal i un tribunal ens diu si hem de rectificar en alguna cosa.

I, perdó, però no tinc més temps.

El vicepresident

Moltes gràcies, compareixent, director general per la seva compareixença. També acomiadem la consellera, que està acompanyant el director general. Ara sí que suspenem dos minuts i reprenem la sessió amb el següent compareixent.

Moltíssimes gràcies.

(Pausa llarga.)

Fitxer 10

Molt bé, doncs moltes gràcies. Reprenem la sessió del dia d'avui.

Compareixença del comissari en cap dels Mossos d'Esquadra, en qualitat de testimoni

365-00054/15

Tenim el tercer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del comissari en cap dels Mossos d'Esquadra en qualitat de testimoni. Li explico molt ràpid al comissari en cap el funcionament de la comissió. Primer, vostè té quinze minuts com a màxim per fer la seva primera intervenció. Després, cadascun dels grups parlamentaris, per un temps de cinc minuts, fan les preguntes i els aclariments, li demanaran els aclariments que considerin oportuns. Vostè, en un segon torn de set minuts, podrà precisar el que hagi dit, les preguntes que li hagin formulat. Els grups parlamentaris poden tornar a repreguntar per aclariments tres minuts i vostè tancaria la sessió, la seva compareixença, amb tres minuts més. D'acord? Per tant, aquesta és la seva comissió i ja pot començar.

Gràcies.

Miquel Esquius i Miquel (comissari en cap dels Mossos d'Esquadra)

Doncs, molt bona tarda a tots, president, diputats, diputades. A veure, comparec davant d'aquesta comissió d'investigació per donar compliment a la citació que he rebut on se m'informava de dues qüestions. D'una banda, s'havia requerit la meua compareixença perquè aporti el meu testimoni en relació amb els darrers fets públics que agents del Cos de Mossos d'Esquadra mantenen dinàmiques inercials d'infiltració policial.

I, d'altra banda, per informar-me que la finalitat de la meua compareixença era declarar davant d'aquesta comissió sobre els fets que són objectes d'investigació respecte als quals tingui o hagi tingut coneixement en compliment de l'acord de creació de la comissió, la qual, segons es diu a la citació, té per objecte l'anàlisi i la investigació relativa a les infiltracions de policies dels cossos policials de l'Estat espanyol en els moviments socials, polítics i populars dels Països Catalans.

Davant d'aquesta contradicció, al meu entendre, el requeriment al que obeeix la meua citació i la finalitat a la que ha d'obeir la meua compareixença, vaig demanar justament al president del Parlament, el molt honorable, que valorés la possibilitat de donar trasllat als lletrats del Parlament perquè emetessin un aclariment sobre l'adequació de l'objecte de la meua compareixença a l'objecte d'aquesta comissió, que no és altre que el que apareix especificat en la Resolució de creació de la comissió, que se m'ajuntava a la citació i que, segons consta reflectit, està desglossat en un doble objectiu, els objectius del bloc 1 i els objectius del bloc 2.

La resposta que vaig rebre per part del molt honorable president del Parlament a aquesta petició es limita a indicar que la qüestió sobre la qual he d'informar, és a dir, el meu testimoni en relació amb els darrers fets públics en què agents del Cos de Mossos d'Esquadra mantenen dinàmiques inercials d'infiltració policial, va determinar-se per la modificació del pla de treball i que s'emmarca dins dels objectius i l'àmbit material d'actuació establert en el pla de treball de la comissió. És a dir, no aclaria l'única qüestió que plantejava que és, en definitiva, si una modificació del pla de treball pot modificar l'objecte d'una comissió, al meu veure, enfocada clarament en la revisió d'unes actuacions policials dels membres de les forces i cossos de seguretat de l'Estat que estan referits o especificats en la Llei 2, la Llei orgànica de Forces i Cossos de Seguretat.

De fet, ara m'informen, estic informat que això, en principi, per part de l'advocat d'aquí del Parlament, del lletrat del Parlament, per tant, obstant això i davant les afirmacions que consten en la pròpia citació respecte a suposades dinàmiques inercials d'infiltració policial per part dels agents del Cos de Mossos d'Esquadra, em veig en l'obligació de posar de manifest que, en cap cas les actuacions del Cos de Mossos d'Esquadra tenen per objecte dinàmiques inercials d'infiltració policial.

L'ús de tècniques d'infiltració policial només poden respondre a la figura de l'agent encobert o infiltrat, que està prevista en l'article 282 bis, de la Llei d'enjudiciament criminal, el qual en cap cas admet fórmules inercials, en tant que requereixen sempre d'autorització judicial o del Ministeri Fiscal i perquè, evidentment, estan reservades a investigacions de delictes greus vinculats a l'àmbit de la violència organitzada, delinqüència organitzada.

Per tant, vull deixar clar que en cap cas es pot parlar que el Cos de Mossos d'Esquadra dugui a terme dinàmiques inercials d'infiltració policial, perquè totes aquestes actuacions estarien judicialitzades i, per tant, comptarien amb el degut control judicial. És per això que el Cos de Mossos d'Esquadra ni ha donat identitats falses, ni ha creat acreditacions fictícies o suplantat identitats, com tampoc ha autoritzat mitjans tècnics d'accés a dades ni comunicacions personals, ni a cap altra informació que sigui d'accés públic.

Una apreciació és el que considerava que el motiu de la meua intervenció, els avanços que no tinc coneixement d'actuacions d'infiltració per part dels forces i cossos de seguretat de l'Estat en moviments socials, polítics i populars, com tampoc tinc coneixement sobre un eventual ús de programes espies per part d'aquests cossos policials o de l'Administració de l'Estat.

Ara bé, respecte als darrers fets públics, relatius a la presència d'agents de la Comissaria General d'Informació del Cos de Mossos d'Esquadra en una assemblea de docents, l'únic que haig de dir és que en cap cas es tracta d'una actuació policial que pugui ser qualificada d'infiltració, perquè en cap cas responia la figura de l'agent encobert o infiltrat, que, tal i com he apuntat, és una figura que es refereix a un àmbit totalment aliè a aquests fets.

En relació, doncs, a les actuacions que s'indiquen a la citació sobre els darrers fets d'agents d'informació, m'agradaria comentar-vos, informar-vos que la qüestió que estem plantejant no és si els professionals d'ensenyament tenen dret a organitzar-se, deliberar o mobilitzar-se, aquest dret és indiscutible. El dret de reunió, manifestació, participació social i expressió formen part dels fonaments de qualsevol societat democràtica i són drets que la Policia de la Generalitat té el deure de protegir. Precisament per això és important entendre quin és el paper de la policia en aquests contextos.

La missió constitucional de les forces i cossos de seguretat no és únicament perseguir delictes quan ja s'han produït. La seva missió inclou també prevenir riscos, protegir drets i garantir que aquests drets es puguin exercir de manera pacífica i compatible amb els drets de la resta de la ciutadania. Aquesta funció preventiva no és una opció, és una obligació legal. La normativa que regula el Cos de Mossos d'Esquadra atribueix expressament al Comissari General d'Informació la funció de recollir i tractar informació operativa relacionada amb la conflictivitat social i laboral per poder avaluar o efectuar totes les valoracions de risc i d'amenaques possibles.

La finalitat d'aquesta activitat no és influir en els moviments socials, ni interferir en les seves reivindicacions, sinó disposar d'informació suficient per anticipar escenaris que puguin afectar la seguretat pública, l'ordre públic o el mateix exercici dels drets fonamentals. Aquest és exactament el context en què es va produir l'actuació objecte d'anàlisi.

L'assistència d'efectius policials a aquella assemblea no responia a una investigació penal, no responia a la sospita de cap delictes en concret i no tenia com a objectiu identificar líders sindicals o controlar ideològicament cap col·lectiu. L'objectiu era estrictament preventiu. Es tractava d'obtenir informació operativa que permetés conèixer la naturalesa de les mobilitzacions anunciades, la seva dimensió prevista, les possibles afectacions a la mobilitat, als serveis públics i, en definitiva, els riscos que poguessin requerir una planificació policial adequada.

Sense aquesta informació, la policia es veuria obligada a actuar a cegues davant mobilitzacions que poden implicar milers de persones, afectacions a infraestructures

o situacions d'atenció que requereixen una gestió preventiva dels recursos de seguretat.

Vull destacar un aspecte especialment rellevant. La tasca desenvolupada no pot ser assimilada a una infiltració policial en el sentit que habitualment s'utilitza aquest concepte. No es va fer ús d'identitats falses, no es va produir una integració estable en cap organització, no es va intentar dirigir les decisions del col·lectiu, ni obtenir informació per finalitats repressives o probatòries. Parlem d'una actuació preventiva de recollida d'informació operativa, pròpia de les funcions que l'ordenament jurídic atribueix al servei d'informació policial. Aquesta diferència és essencial. En un estat democràtic, les polícies tenen l'obligació de conèixer aquests fenòmens socials que poden generar necessitats de seguretat pública. Aquesta obligació existeix, tant si es tracta de grans esdeveniments esportius, mobilitzacions laborals, protestes socials o concentracions multitudinàries.

La informació és una eina de prevenció i la prevenció és una de les principals garanties per evitar incidents, reduir conflictes i protegir els drets de tothom. També cal tenir en compte que el context concret que motivava l'interès informatiu de la Comissaria General d'Informació durant el desenvolupament del conflicte laboral del sector educatiu, s'havien produït mobilitzacions comunicades i altres no comunicades. En alguns casos es van registrar incidències no previstes inicialment i accions que excedeixen al marc ordinari d'una protesta laboral. Això no significa, en cap cas, que el moviment educatiu fos violent, ni que les seves reivindicacions fossin qüestionades per la policia. Significa, únicament, que la Comissaria General d'Informació estava obligada a valorar si podien existir riscos sobrevinguts, incloses possibles actuacions de tercers que intentessin instrumentalitzar un conflicte legítim per generar situacions de confrontació o alteració de l'ordre públic.

Aquesta és una funció preventiva que qualsevol servei policial modern ha de desenvolupar, al nostre entendre. La nostra obligació és detectar riscos abans que es materialitzin, no després. I aquesta obligació no desapareix pel fet que ens trobem davant d'un moviment legítim, pacífic i democràtic. De fet, és precisament en aquests entorns on la responsabilitat policial consisteix a garantir que les reivindicacions es puguin exercir amb normalitat i sense interferències de cap mena. Per això considero

molt important no plantejar un fals dilema entre els drets fonamentals i la seguretat pública.

La funció dels Mossos d'Esquadra no és triar entre una i una altra cosa. La nostra funció és garantir totes dues. Garantir que els professionals de l'ensenyament puguin exercir els seus drets de manera lliure i efectiva, i al mateix temps garantir que les mobilitzacions es desenvolupin amb les condicions de seguretat necessàries pels participants i per la resta de ciutadania.

En conclusió, la participació d'efectius de la Comissaria General d'Informació en aquesta assemblea es va produir en exercici de funcions legalment atribuïdes amb finalitat exclusivament preventiva, sense voluntat d'interferir en les reivindicacions del col·lectiu, sense investigació penal associada i amb l'únic objectiu de disposar dels elements necessaris per garantir la seguretat pública i el correcte exercici dels drets fonamentals. Aquesta és la responsabilitat que la llei encomana al Cos de Mossos d'Esquadra i aquesta és també la responsabilitat que vam exercir.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, comissari. Ara és el torn dels grups parlamentaris. Començarem pel Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula el senyor Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, president avui. Senyor Esquiú, li agraeixo la seva compareixença, la seva explicació. De fet, nosaltres avui, com a grup parlamentari, volíem posar sobretot l'accent en la direcció política dels Mossos, en la figura del director general i de la consellera que ha intervingut abans. És evident que com a comissari en cap veiem que vostè té una vessant tècnica, però té una vessant molt política, perquè és un nomenament directe de la consellera, per tant, estaríem a cavall entre totes dues qüestions.

Però sí que és veritat que, malgrat això, i seré molt breu, ens hauria agradat una intervenció menys a la defensiva. I li dic des de l'absoluta cordialitat i des de l'absoluta coincidència en la defensa del Cos dels Mossos d'Esquadra. El comissari en cap dels Mossos no ha de venir al Parlament a la defensiva. Ha de trobar la

complicitat de tots aquells cossos que defensem i volem el millor Cos dels Mossos d'Esquadra. Per tant, tot el que ens ha plantejat, jo crec, no m'atreviria a dir que és sobre, però a mi m'hauria agradat que vostè hagués començat dient el seu absolut compromís amb la defensa dels drets fonamentals. I no hi ha cap mena de dilema amb això.

Vostè fa un moment, jo crec que aquí sí que em permeto de corregir-li, hi ha un dilema entre els drets fonamentals? No, no, estan per sobre de tot. Els principis democràtics essencials regeixen absolutament el comportament i el capteniment de tot el Govern, en totes les seves ramificacions, en totes les seves expressions. I, per tant, miri, fa una estona la consellera ha dit, allò va ser una infiltració «cutre». De debò, jo li agraeixo molt, de tot el que ha dit avui crec que no en salvaria res excepte això.

I jo crec que avui, l'objecte una mica de que vostès compareguessin, era que entenguessin que aquesta alarma social, que ha existit, ha existit –hi ha un govern que és especialista en la propaganda, és un desastre amb la gestió, però és especialista en la propaganda–, malgrat aquesta propaganda, hi ha hagut una alarma social altíssima amb el que va passar amb aquesta infiltració, perquè demostra que, efectivament, hi ha coses molt essencials que passen. I quan ha passat una vegada, la pregunta que ens hem fet molts en aquesta comissió és, quantes vegades havia passat?

I a mi, evidentment el que compareix és vostè, però jo crec que ens hauria tranquil·litzat molt que ve aquí el comissari en cap dels Mossos d'Esquadra i diu, allò no s'hauria de fer en cap circumstància, va estar mal fet, i els asseguro que no s'havia fet i que no es farà mai més. Punt. Perquè els mestres no són un risc. Perquè els mestres no són un perill. I que vostès vulguin saber si tallen una carretera o si hauran de preveure des de trànsit, des de tràfic, què haurem..., això no passa per enviar dues mosses, fent el paperot que van fer.

I per tant, més que excusar-nos en tecnicismes, nosaltres avui reclamàvem aquest punt...

Fitxer 11

de complicitat. I li insisteixo, ens l'estimem profundament al Cos de Mossos d'Esquadra i aquestes coses fan molt mal. Jo quan el veig..., si hi ha un judici jo ho entenc que vostè anirà amb el seu advocat, però és que avui no li calia l'advocat. El que li valia eren els seus principis com a policia i dir, no, jo ja sé que hi ha uns principis rectors, que són superiors. I el que estem intentant amb aquesta conselleria, que ja li admeto que no ens en sortim, eh?, és generar aquesta complicitat que digui, escolti, jo soc independentista, vostè és espanyolista, consellera, el que sigui, però ens hem de trobar en un punt.

Han de poder venir aquí amb el cap ben alt i dir, allò va ser un desastre, allò no es pot repetir, allò no havia passat. Els informes que hagi hagut els posem a disposició d'aquest Parlament, perquè no ens calia aquesta informació i els assegurem que no es tornarà a fer. No em digui, si us plau, comissari, home, és que havíem de saber si tallaven una carretera o l'altra, perquè això obre la porta a una situació que és molt complicada i molt compromesa i és, de debò, ja li dic comissari en cap i m'entendrà perfectament, en un govern que no sigui democràtic és normal que, quan hi ha protestes contra ell aixeco el telèfon, truco al ministre de l'Interior i li dic envia la policia a infiltrar-te en aquests moviments, que vull saber què faran. Això passa en els règims antidemocràtics.

En un règim democràtic pot ser, que tampoc explicarem pel·lícules boniques, pot ser que hi hagi un conseller que aixequi aquest telèfon i que intenti que passi això, però la resposta i per això li deia jo que vostè té una vessant política, però una tècnica, la resposta ha de ser, ni pensar-ho, això no ho farem perquè ens hi juguem massa. Perquè si es filtrés, com ha passat, l'escàndol serà majúscul i el prestigi dels Mossos és massa important, molt massa important perquè vostè estigui preocupat, com està preocupat el president i com està preocupada la consellera d'Educació, perquè uns mestres, oh, quin gran perill, que el que volen és la millor escola per aquest país.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor de Dalmases. I ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Mar Besses Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bona tarda, comissari. Entenem que avui a vostè li correspon especialment donar les explicacions oportunes des del punt de vista sobretot tècnic i operatiu sobre aquests fets i a veure si ens pot aclarir una mica vostè quin punt de vista té o en quin punt estem, perquè en el que portem de tarda pràcticament hem vist tres posicions diferents, perquè primer es defensa l'actuació en un primer moment amb un comunicat per part de la Direcció General de Policia, després la consellera en seu parlamentària diu que va ser un error operatiu aquesta infiltració o aquesta operació, i que no s'hauria d'haver produït, i després vostè ara també ho deia justifica que no hi ha cap problema, que està ben fet perquè correspon i és una de les atribucions pròpies que té la Comissaria General d'Informació.

Per tant són tres relats contradictoris i que no s'entén en quin punt som. Per tant, com li deia, la consellera i el director general quan han comparegut en aquest Parlament han afirmat que aquella actuació no havia estat ni oportuna, ni necessària ni proporcionada amb els objectius que es perseguia, per tant li pregunto si vostè comparteix aquesta valoració i, si la comparteix, la següent pregunta és què és el que va fallar. I li afegeixo una altra pregunta, vostès tenien instruccions, directrius concretes en relació amb el conflicte educatiu que s'estava vivint, hi havia alguna ordre concreta amb relació a això? Perquè també ens sembla que una actuació com aquesta no és o no hauria de ser una decisió improvisada, entenem que respon a un procés d'anàlisi d'una valoració del risc i que passa per una cadena de comandament.

I, per tant, si avui tots coincidim que no s'hauria d'haver produït creiem que val la pena aclarir quin és el mecanisme que va acabar fallant perquè això es produís d'aquesta manera, perquè no estem parlant d'un espai qualsevol, estem parlant d'una assemblea sindical de docents, on s'exercien drets fonamentals com el dret a la llibertat sindical, com el dret de reunió i com el dret a vaga, per això crec que és important que expliquin com incorpora el Cos de Mossos d'Esquadra aquesta realitat en la presa de decisions operatives, és a dir, quan una operació policial pot afectar drets fonamentals, quina ponderació específica es fa entre l'interès policial i el

garantiment d'aquests drets, qui fa aquesta ponderació, com es garanteix que una actuació sigui realment necessària i proporcionada abans de ser utilitzada?

Perquè entenem que una policia democràtica, com és el Cos de Mossos d'Esquadra, no només ha de valorar si una actuació és útil des del punt de vista operatiu, sinó que també sempre ha de garantir si és compatible amb els drets que, alhora, està obligat a protegir. I, en aquest sentit, també ens agradaria entendre millor com funciona la cadena de comandament. Quins nivells de responsabilitat autoritzen, són coneixedors o supervisen una actuació d'aquestes característiques i, sobretot, com deia, qui garanteix que els criteris de necessitat i proporcionalitat s'han aplicat correctament abans que l'actuació s'executi.

També crec que és important saber si aquest tipus d'actuacions formen part de la pràctica habitual de les funcions que té atribuïda la Comissaria General d'Informació i, si és habitual davant de conflictes socials i sindicals o si, per contra, vostès consideren que ens trobem davant d'un cas excepcional.

I finalment m'agradaria situar-nos també en el que ha passat després que es fes públic aquest cas, perquè tant la consellera com el director general, en el seu moment van anunciar una revisió dels procediments, van anunciar nous filtres jeràrquics i també un reforç dels mecanismes de supervisió, i avui també ens volem centrar en què és el que ha canviat respecte fa dos mesos, quan es van anunciar aquests canvis en la direcció operativa. Quines són les directrius que han rebut vostès per tal de garantir que errors operatius com el que s'ha produït no tornin a passar? Quins criteris nous s'apliquen avui abans d'autoritzar una actuació que pugui afectar drets fonamentals, com és el cas que estem parlant?

També abans el director general deia que aquests criteris no s'han traduït en instruccions escrites, sinó que es deixen a la consideració dels comandaments i dels agents del Cos de Mossos d'Esquadra que duen a terme aquestes operacions, perquè considera que els agents ja actuen tenint en compte aquesta ponderació de drets. Per tant, vostè creu que és responsabilitat d'aquestes dues agents el fet d'haver actuat d'aquesta manera o no? I en cas que sigui així, quines mesures se'ls han aplicat a aquestes dues agents?

Perquè, francament, això ens preocupa o no ens encaixa ben bé amb la realitat, perquè el que no entenem és que es digui que això es deixa en la consideració de dues agents del Cos de Mossos d'Esquadra, quan justament el Cos de Mossos d'Esquadra, com ha de ser també, és un Cos profundament jerarquitzat, on els procediments, les ordres i les instruccions internes formen part també del funcionament ordinari de l'organització.

Per tant, entenem que val la pena també que aclareixin aquesta qüestió.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyora Besses. Ara, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Bona tarda. Gràcies, president. En primer lloc, saludar i agrair la compareixença del senyor Miquel Esquiús, comissari en cap del Cos de Mossos d'Esquadra. Jo crec que avui estem tractant una qüestió clau, que té a veure amb on estan els límits i la ponderació entre el que vindria a ser les necessitats operatives del Cos, i en aquest cas vinculades amb la Comissaria General d'Informació, i les possibles afectacions a drets fonamentals. De fet, per això, el naixement dels drets fonamentals, precisament, s'incardina en aquesta necessitat de garantir una sèrie d'elements centrals i nuclears per la vida de la gent, respecte als poders públics i també, evidentment, als cossos policials.

Llavors, feta aquesta introducció, jo crec que vostè ha dit una qüestió que el que fan des del Cos de Mossos d'Esquadra és que no han d'elegir entre els drets fonamentals i l'exercici del dret de reunió i manifestació, per un altre costat, garantir la seguretat pública, la seguretat del trànsit o altres necessitats operatives que, evidentment, tenen i han de tenir. La qüestió està en què jo crec que no es tracta que intentin fer les dues coses alhora. La qüestió és en, quin moment hi ha aquesta afectació i què queda per sobre de què. Perquè, en ocasions, sí que, si no fan una adequada ponderació de drets, poden veure's afectats aquests drets fonamentals.

I, precisament, el cas que ens ha portat a parlar avui és un cas d'aquest tipus. Per què? Perquè n'hi ha una qüestió darrera. Jo crec que, en primer lloc, volia dir que crec que és una bona notícia que el Cos de Mossos d'Esquadra i també el director general i la consellera puguin assumir de manera clara i rotunda que, quan hi hagi una infiltració en el temps, a més a més, sota identitat suposada, sempre es farà sota el criteri de l'article 282 bis de la Lecrim, cosa que, per cert, no fan així tots els responsables polítics i policials de tots els cossos de seguretat de l'Estat. Llavors, això és una bona notícia.

Ara bé, del que estem parlant aquí és d'agents que, de paisà, incògnit, sense acreditar-se de manera fefaent, acudeixen a una reunió de docents. I això és un cas que és el que ha portat al que avui estem parlant aquí, però es pot produir en moltes altres situacions. És a dir, efectivament, la Comissaria General d'Informació recull informació. Fonts obertes, perfecte; manifestacions, actes en l'espai públic... El problema és que, quan estem davant d'una reunió tancada, o d'una reunió, en quins casos se pot veure afectada la privacitat necessària per exercir el dret a la llibertat sindical i la llibertat d'associació? I en quin cas passa per sobre la necessitat operativa d'aquesta necessitat de privacitat?

Perquè se convoca així, s'està organitzant una vaga, hi ha una assemblea, el que es vol és la gent que organitza la vaga reunir-se i han de tenir tot el dret del món a fer-ho de manera privada i sense coneixement de l'Administració, els cossos policials..., per què? Perquè és un dret fonamental i així s'ha establert.

Llavors, d'aquí, una mica, la pregunta seria, de manera concreta, com interpreten, o sigui, on estan els límits? Poden garantir que els Mossos no acudeixen a reunions tancades? Si ho fan, qui dona l'autorització? No consideren que potser ho hauria de donar un jutge? És a dir, la no regulació de tot el que no entra dins del 282 bis de la Lecrim, pot ser que tenim tot un camp, diguem-ne, que queda a arbitri o a decisió, en aquest cas, segons el nou plantejament del cap de la Comissaria General d'Informació, o del màxim comandament en aquell moment? Jo crec que aquí, la qüestió de fons és aquesta, si hi ha afectació a drets fonamentals, no hauria de ser un jutge qui prengués la decisió?

I l'altra qüestió és, davant d'aquesta ponderació de drets, tenen criteris interpretatius? Els tenen per escrit? Els han modificat després de donar-se a conèixer la situació de l'entrada en aquesta reunió d'aquestes dues mosses d'esquadra? I després, una última pregunta, si troben diferències entre el que seria una reunió tancada, o una reunió oberta, però què vol dir una reunió oberta d'accés públic? És a dir, s'hauria de demanar el DNI a totes les reunions tancades per evitar, per garantir que efectivament fos privada i així no entressin agents de mossos d'esquadra?

Bé, sé que són moltes coses i moltes preguntes, però crec que estem entrant al fons de la qüestió.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Garcia Berrio. I ara, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, president. Bona tarda, senyora Martí i senyor Esquius. Agrair-los les explicacions i agrair-li la claredat de la seva posició. També dir-li que no la compartim. És a dir, no compartim que sigui justificable per una qüestió d'informació, l'afectació als drets fonamentals que suposa el fet d'haver de situar..., vostè, no sé la paraula exacta que ha dit, però bé, no ha volgut infiltrar, però sí que ha dit situar operatius en una reunió d'una assemblea de docents, en aquest cas. No ho compartim en cap cas, em sembla que té una afectació molt gran i li farem una reflexió.

Aquests mateixos agents d'informació també realitzen investigacions sota ordre entenc, en alguns moments concrets, i també poden fer altres actuacions policials en altres funcions. I aquests agents d'informació, entenc que quan van a una reunió d'aquest tipus recullen algun tipus d'informació sobre les mobilitzacions. Vostè ha parlat també de detectar altres tipus de persones que poguessin situar-se en aquelles mobilitzacions que poguessin ells considerar sota el seu criteri que són

alienes a la pròpia mobilització i, per tant, sí que recollirien informació d'aquestes altres persones, entenc, i dades personals d'aquestes persones, si les tinguessin.

Sí que recollirien informació també de, a quins col·lectius pertanyessin aquestes persones que, suposadament, sota el seu criteri considerarien que poden ser elements externs, aliens, que van a fer una altra tasca dins d'aquesta reunió i, per tant, sí que estarien recollint, li pregunto, eh?, des del desconeixement, per tant sí que estarien recollint una sèrie d'informacions quan participessin d'aquesta reunió, sota el seu criteri, no infiltrant-se sinó sent actuant, no?

Per tant, preguntar-li sobre això, perquè em sembla una qüestió fonamental, dient-li que no compartim el que ens ha traslladat per l'afectació que suposa als drets fonamentals i per les connexions evidents i directes que té en la recollida d'informació personal i política de persones que vostès, o sota el seu criteri o sota el criteri del comissari d'informació, consideren que són aliens o pertorbadors o que estan fora de la dinàmica que hauria de seguir aquella mobilització. També li pregunto, sota quins criteris? És a dir, en quin moment aquelles persones passen a ser sospitoses de, ser persones pertorbadores d'aquella mobilització i que legítimament no poden participar d'aquella...

Fitxer 12

assemblea?

En el criteri de la persona, l'agent dels Mossos d'Esquadra s'infiltra o participa o com li vulguem dir en aquesta mobilització, perquè ha estat vist d'altres informacions, perquè aquesta Comissaria General d'Informació ja té informació d'aquestes persones, i ja la recull i ja la guarda sense ordre judicial, és a dir, per saber una mica i per situar-nos com a CUP, perquè clar, entenc que ho comparen amb algunes coses, busquen persones coincidents i miren si aquestes persones coincidents també estan a l'assemblea de docents, clar, coincidents amb què?

Hi ha sentència judicial en tots els casos quan són coincidents? O són aquests mateixos representants de la Comissaria General d'Informació que ja havent participat, no havent-se infiltrat com diuen vostès en altres reunions, ja els han vist i

ja han vist que hi eren en una altra mobilització i, per tant, si estan a més de tres mobilitzacions diferents els posàriem dins d'aquest criteri?

Ho dic per aclarir-ho, perquè nosaltres, del criteri que vostès plantegen se'ns generen tots uns grisos que arriben al negre, per dir-ho d'alguna manera, i que arriben a una cosa molt fosca, molt pertorbadora i molt preocupant per una democràcia, que és que hi hagi una secció del Cos de Mossos d'Esquadra que pugui acumular informació en documents o en cervells, que també s'acumula, perquè no li podem dir a un agent dels Mossos d'Esquadra que esborri la cara d'aquella persona que ha vist en aquella reunió, que esborri la informació ideològica que té aquella persona i que quan hagi de fer un informe no la utilitzi i no la faci servir per identificar-lo, perquè potser això ens explicaria o ens ensenyaria com en molts casos ens hem trobat que persones sense antecedents penals i sense antecedents policials han estat citades o investigades per part dels Mossos d'Esquadra sense haver estat identificades en els llocs dels fets, o sense haver atribuït a una documentació.

Per tant, a nosaltres ens porta a la conclusió que formalment o informalment, la Comissaria General d'Informació podria estar acumulant unes bases d'informació, aquí al cervell o aquí en documents, i podria estar acumulant un coneixement que acaba vulnerant drets bàsics i drets fonamentals. Per tant, li agrairíem que ens respongués aquesta pregunta.

Dit això, també, ja que es tracta d'una assistència, que no respon a una actuació penal, que no es recull «info», vostès han dit, que no es falseja la identitat, quina és la dinàmica d'aquestes assistències? És habitual? Es practica en diferents llocs? Ens la podem trobar..., és a dir, quin és el límit on podem veure en un lloc on hi podria haver pertorbacions? Per exemple, en una assemblea Nacional de la CUP hi podria haver pertorbacions o agents, no agents policials, eh?, agents socials que poguessin venir a pertorbar aquesta assemblea, que poguessin generar unes afectacions al dret amb el que debatem en aquelles ponències i, per tant, seria necessari controlar-la?

S'ha fet, que nosaltres recordem, el 2017, que hi havia un acte d'un consell polític de la CUP, un òrgan intern de reunió, recollit per part de la Comissaria General

d'Informació, per tant, també ens agradaria que ens aclarís aquestes dinàmiques inercials a què es referien.

I se m'ha acabat el temps, gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Pellicer. I ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el senyor Christian Soriano.

Christian Soriano García

Gràcies, president. I gràcies, senyora Martí i senyor Esquius per venir a comparèixer avui. Crec que és important després, sobretot, de les explicacions polítiques que hem tingut per part de la consellera i del director general, que ara hi hagi les explicacions més tècniques, i crec que és important diferenciar molt el que són les explicacions o les responsabilitats polítiques o les decisions polítiques del que són les decisions operatives o tècniques, que en aquest cas són vostès qui les han de prendre, només faltaria, amb tota la legitimitat del món.

Jo només deixar paleses dues coses. La primera és que a mi, almenys personalment, no em cal que avui el comissari en cap vingui aquí i de manera explícita a reconèixer la defensa dels drets humans, perquè crec que ja s'atribueixen i ja es presumeixen al Cos d'agents de Mossos d'Esquadra, com no podria ser d'una altra manera, la defensa dels drets fonamentals i no per qüestions fútils, sinó simplement perquè crec que la defensa dels drets humans són al final qüestions que expliquen els valors fonamentals i materials del propi Cos d'agents de Mossos d'Esquadra en totes i cadascuna de les seves actuacions i confiar en els criteris tècnics i operatius del Cos d'agents de Mossos d'Esquadra també vol dir confiar en la bona intenció de les seves decisions.

I aquí per dir, i em repetiré una miqueta amb el que comentava en les intervencions anteriors, però que crec que és important deixar palesa quina és la posició del Partit dels Socialistes a Catalunya, nosaltres diem avui el que vam dir una vegada els fets van succeir i en les diferents intervencions que s'han fet en seu parlamentària i en altres espais. En primer lloc, no ens agrada la situació que hi ha hagut i que s'ha derivat. Segon, com no ens agrada proposem mesures perquè una situació com

aquesta no es torni a repetir. I, tercer, sí que deixar molt clar que no podem permetre ni permetrem que aquesta situació es converteixi en una excusa per poder atacar el Cos d'agents de Mossos d'Esquadra o la professionalitat dels agents que integren aquest Cos.

Així doncs, aquesta és la posició del Partit dels Socialistes. Màxima confiança en el Cos d'agents de Mossos d'Esquadra i màxima confiança, també, en la valoració i la capacitat política del departament i de tots els agents implicats per poder resoldre situacions com aquestes i que no es tornin a donar en un futur més immediat.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Soriano. I abans de cedir-li la paraula pel torn de rèplica al compareixent, jo m'he d'absentar de la reunió, he de marxar. Em substituirà o agafarà el seu lloc el president de la comissió, el senyor Pellicer. Senzillament agrair-los als compareixents i els seus acompanyants la seva presència avui aquí, a tots vostès la seva participació, ha estat una comissió aquesta més moguda que el normal. Agrair també evidentment als serveis de la càmera i en especial al lletrat que ens ha ajudat i ha hagut d'intervenir avui en aquesta sessió.

Moltíssimes gràcies.

(Pausa.)

El president

Quan vostè vulgui, endavant.

Miquel Esquius i Miquel (comissari en cap dels Mossos d'Esquadra)

Gràcies. A veure, en principi no vinc a la defensiva, malgrat que pugui suposar en algun moment, no, no vinc a la defensiva i jo crec que tenim la voluntat d'explicar allò que crec que es pot explicar i que entenem que té molt de molt d'interès per part d'una part de la població i, evidentment, vosaltres l'heu mostrat per part del Parlament. Per tant, aquí s'han d'explicar i s'han d'explicar les coses.

A veure, en principi, no ho sabré dir per ordre, però després, si hi ha una segona volta, si em descuido d'alguna cosa, si sou tan amables, doncs llavors de poder-ho

concretar, però una mica el tema és si fem informes o no fem informes per part de la Comissaria General d'Informació. A veure, pel que fa a aquest tipus de captació d'informació no es fan informes, perquè el que tu estàs fent és captar informació per poder fer un anàlisi de riscos, i tu el que has de fer és l'anàlisi dels riscos. És a dir, aquí en aquesta possible concentració, quins riscos hi veus? Quin és..., jo què sé, és que depèn de quin tipus de manifestació o concentració hi puguin haver, de qualsevol tipus.

Pots anar des d'haver de recórrer si hi ha amenaces terroristes, haver de recórrer a uns determinats serveis i si hi ha temes de mobilitat haver de recórrer a uns altres serveis, si hi ha temes d'ordre públic haver de recórrer a uns altres serveis. Per tant, a partir de la determinació dels riscos que se'n puguin fer, a partir d'aquí tu el que fas és passar-ho a l'operativa, el que seria l'agent, no des de la vessant preventiva, sinó des de la vessant més operativa, en el sentit de formar part, un dispositiu que garanteixi aquell dret de manifestació, de concentració, etcètera. Per tant, és una manera de treballar, per dir-ho d'alguna manera, que no respon ben bé al perfil de l'investigador, perquè aquest és un anàlisi que es fa amb la voluntat de prevenció, que és una part de la Comissaria General d'Informació.

Que hi ha altres parts de la Comissaria General d'Informació que sí que fan investigacions, però aquesta no. És una àrea específica que és de captació d'informació i, en aquesta àrea específica, el que fa és estar molt orientada a veure quins són els possibles riscos i amenaces que hi pugui haver en aquella concentració i garantir-ho, tant pels que hi poden participar com per la resta de la població. Tal com s'ha dit, amb altres indirectes que hi pugui haver en temes de mobilitat, ordre públic, etcètera.

Pel que fa a quines són, si es poden visualitzar, com em comentaven algunes persones, quina és l'actuació que es fa al Cos de Mossos d'Esquadra. És que aquí nosaltres només miràriem gent que hagi pogut tenir antecedents, o sigui, veure persones que, en la nostra observació operativa veiem que han provocat alguns comportaments que han suposat temes de desordres públics o ha suposat algun tema d'altres tipus de tipologies penals, agressions, danys molt importants, etcètera.

Aquest és quan nosaltres diem que és una persona a risc. No per la ideologia que pugui tenir darrere ni del lloc on pot participar, ni d'on es pot sentir més proper. En principi és aquelles persones que, objectivament, en els diferents dispositius, que no fa falta que sigui de la Comissió General d'Informació, però que també hi participen durant l'operativa, veure aquelles persones i coneixem aquelles persones que evidentment han participat en un tema de desordres públics i que han suposat unes dificultats perquè es pugui desenvolupar d'una manera normal i pacífica aquella celebració.

Llavors, em dieu quin és la captació d'informació per assegurar, he posat aquí, el tema de la prevenció perquè és evident que no només ens funcionen els canals formals, o sigui, tenim maneres d'aconseguir informació a través de canals formals i sempre ho fem a través de vies obertes o de vies públiques. Què vol dir? Que si hi ha moltes concentracions en aquest cas o manifestacions que ja es posen en contacte a través d'alguna comunicació formal o a través de la mediació, per tant, hi ha altres maneres que ens arribi la informació.

Aquí estem nosaltres intentant recollir informació en aquelles mobilitzacions que no disposem d'informació, per la qual cosa ens és important veure, especialment aquelles que tu puguis preveure que té un dimensionament especialment rellevant i que pugui afectar d'una manera molt directa en tot el que és, el que seria des de l'àmbit de la mobilització que pot afectar la mobilització de serveis bàsics o de serveis d'urgència, fins que també puguin afectar altres tipus de serveis.

Els límits només són els que marquen la normativa, ens veniu a dir? Quins límits posem nosaltres en el tema de la investigació? Nosaltres creiem en el tema de l'oportunitat i, per tant, en aquesta actuació concreta ja s'ha comentat i es diu i estem convençuts que no s'ajusta a l'oportunitat, que possiblement..., diré, no s'ajusta a l'oportunitat, però hem de veure fins a quin punt no s'ajusta a l'oportunitat i, per això, jo mateix he impulsat una informació reservada. De dir, escolta, aquí ha hagut una actuació, en principi no és de cap manera il·legal, és una actuació que, en principi, entenem nosaltres que és un espai obert i segurament no vol dir que tots haguem d'estar d'acord i estic pensant que és un espai obert perquè no ha fet falta cap tipus d'acreditació, ni falsificar cap tipus d'acreditació per entrar.

No hi havia cap sindicat al darrere, no estava subscrit per cap sindicat, per la qual cosa, nosaltres enteníem o es va entendre en aquell moment que tenia la possibilitat d'aconseguir aquesta informació. Un cop vist, hem dit, doncs no, això no pot quedar només en mans d'alguna valoració del que seria l'operativa, aquí hem de posar filtres i hem de veure, en aquesta oportunitat, començar ja a adequar quins casos creiem que hi hem de posar un punt més de justificació per poder fer aquest tipus de servei, que torno a dir, que no és il·legal en cap dels casos, però en aquest cas específicament doncs segurament estic d'acord en què no és oportú.

I quines són les actuacions que farem a partir d'aquí? Jo crec que justament aquesta IR ens ha d'ajudar a buscar tota la informació que és el que s'ha fallat, en quins casos hem d'escriure, en quins casos hem de limitar-ho i tot això, per tant, no fa falta que entri en un àmbit d'il·legalitat, sinó que entra en un àmbit de, nosaltres, els propis procediments.

I pel que fa a procediments, nosaltres, des de la Comissió d'Informació, no té uns protocols absolutament marcats i definits de quines són les funcions que fa cada una de les persones. No són protocols, hi ha una determinada metodologia i és sempre consistent en el mateix. En el que és informació, i torno a dir en el que és la captació d'informació, que això és una branca molt específica de la Comissaria General d'Informació, i en el que és aquesta captació d'informació, el que es fa sempre en primer moment és recercar a través de fonts obertes sense cap interferència, ni sense demanar perquè no es justifica cap tipus d'ordre judicial, perquè això, en principi, estaríem parlant d'un altre tipus de mobilitzacions.

I un cop es té la informació, és ajudar a fer l'anàlisi, ja he dit, i traspasar-ho després a l'operativa perquè puguem apaivagar el que sigui possible, és avançar-nos, precipitar una mica el dispositiu per poder estar en els llocs on, possiblement, si es produeix aquesta concentració amb una afectació important cap a serveis rellevants, puguem nosaltres d'alguna manera no discutir el que seria la concentració en cap dels casos, sinó reconduir el que seria la mobilització del trànsit i en algunes ocasions, i ara aquí ho parlo una mica més genèric, s'ha produït en ocasions que grups antagònics a aquells que s'estan concentrant hi puguin també interferir i poder dificultar aquella voluntat de manifestar-se per uns afers que són totalment lícits.

A mi el que em sap greu és quan entenem que no respectem, ho dic també com a manera de plantejar-ho de manera diferent i com ho vivim nosaltres. En cap dels casos entenc que afectem els drets fonamentals, en cap dels casos, perquè llavors sí que entendríem que és un model absolutament equivocat. Per tant, això nosaltres no puc, jo, donar per bé que estem afectats els drets fonamentals perquè, en principi, som els primers que hem de valorar i hem de vetllar i hem de absolutament treballar perquè això sigui aforat en tots els casos.

I no sé, després mireu... En tot cas, ho deixaré obert per la propera ronda, d'acord?
Gràcies.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, moltes gràcies, senyor Esquius. Ara tocaria la segona ronda dels grups parlamentaris, en el primer cas el senyor Dalmases, de Junts per Catalunya.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies. Molt breument, perquè no pensàvem intervenir, però crec que sí, com deia ara vostè en una altra qüestió, que no la pot deixar passar, nosaltres tampoc. A nosaltres ens agradaria que marxés amb la idea, com a mínim, des de Junts per Catalunya, que tot allò que no sigui legal no vol dir que sigui democràticament acceptable. Per tant, nosaltres volem que se'n vagi, com a mínim, la nostra preocupació, jo crec que majoritària en aquesta comissió, que l'alarma social que va generar aquesta infiltració, no només és per ella mateixa que és terriblement greu, sinó perquè ha deixat veure un desori que ens preocupa.

Ens preocupa com a Parlament, i jo m'atreveixo a dir que hi ha hagut una preocupació social en aquest sentit. Per tant, jo entenc que vostè ve molt ben avalat per veure com ens explica les coses, però insisteixo, que no s'hagués comès una il·legalitat, que ja ho veurem, la qüestió està judicialitzada, ja ho veurem, és molt important perquè durant molts anys en aquest país s'ha treballat –quan dic aquest país, evidentment em refereixo a Catalunya–, amb la idea, amb el concepte de policia democràtica. I, per tant, és molt important que en termes...

Fitxer 13

democràtics siguem impecables. I això no només vol dir tot allò que és il·legal o que sigui il·legal.

I per tant, en aquest sentit nosaltres, no sé si m'atreveixo a dir-li que el voldríem corregir, però sí que li podríem expressar el capteniment i l'opinió d'aquest grup parlamentari sobre això.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies. Tot seguit, la senyora Besses, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bé, comissari, vostè deia que aquesta operació no s'ajusta a l'oportunitat. La consellera Parlon ha fet, ha atribuït adjectius més contundents, perquè la consellera parlava d'error, parlava d'actuació maldestra i parlava d'inèrcia operativa. Per tant, jo també li preguntava quina valoració en feia vostè d'aquesta actuació i dels fets que havien succeït. Vostè comparteix els adjectius que posa la consellera Parlon en aquesta actuació o creu que és només que no s'ajusta a l'oportunitat?

I en segon lloc, també la consellera deia que havien reforçat aquest tipus de controls perquè no pogués tornar a passar uns fets similars. Per tant, m'agradaria saber quines directrius han rebut en aquest sentit i en quin format han rebut aquestes directrius, aquestes instruccions que entenem que són noves respecte a les que hi havia fa dos mesos i escaig. I, sobretot, pel que fa al format. És habitual que es donin directrius operatives que no estan especificades en cap document o que no queden per escrit?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Besses. Tot seguit donaríem la paraula al senyor Berrio, del Grup Parlamentari dels Comuns.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. En primer lloc, agrair-li les respostes. Li volia fer alguna pregunta amb relació a la seva interpretació, la seva intervenció. En primer lloc, volia preguntar-li, vostè ha manifestat que dins de l'àrea de captació d'informació, no sé si és un àrea, li volia preguntar en realitat si és un àrea dins de la Comissaria General d'Informació, una altra diferent investigació, i si els agents són diferents, si estan diferenciats.

I després vostè ha dit que quan se fa aquesta feina, aquesta tasca d'extraure informació i de captació d'informació per després poder traslladar-la a l'operativa, no la traslladen per escrit, he entès? Llavors en aquest cas, com ho fan? Ho fan de manera oral? Com s'asseguren que la informació arriba on ha d'arribar? Perquè no acabo d'entendre com és el funcionament.

Després, també vostè ha dit que en ocasions poden detectar persones que poden suposar com un perill i llavors allà s'activaria l'operativa. Llavors li voldria preguntar, perquè vostès facin aquesta consideració o aquesta classificació ho fan parlant sempre de persones que han estat condemnades amb sentència ferma o sota altres criteris policials d'avaluació de risc?

I ja anant una mica com a qüestions una mica de valoració d'alguns elements. A mi em preocupa molt com el plantejament, i jo crec que ens ha de preocupar molt en aquest Parlament i jo crec que també al Cos de Mossos d'Esquadra i a la Direcció General de la Policia i a la consellera que tinguem espais molt definits a nivell legal com el 282 bis, i altres espais que no estan tan definits quan, a més a més, pot haver-hi o no afectació a drets fonamentals perquè la qüestió, i jo crec que sobretot quan parlem del sistema penal i de garantir la seguretat, no és si hi ha afectació o no als drets fonamentals, en moltes ocasions si està justificat i qui pren aquesta valoració i justificació.

Perquè jo crec que hi ha una qüestió de fons i és que és elemental a la llibertat sindical la privacitat i el dret d'associació. Llavors, si n'hi ha dues agents de Mossos d'Esquadra que no s'han identificat, però que ningú sap que són agents de policia hi ha una afectació, la qüestió és, està justificada que s'afecti la privacitat i, en tot cas, qui pren la decisió sobre si s'ha de poder afectar aquesta privacitat inherent i necessària per organitzar una vaga, i és en el fons del que estem parlant. Nosaltres

considerem que caldria una autorització judicial, i si no ho tenim a la llei a dia d'avui mirem quina és la reforma legal que s'ha de fer llavors, però en tant que no tinguem això. I, en tot cas, crec que els criteris han de ser absolutament restrictius.

I, ja per acabar simplement respecte als protocols, o sigui, que no tinguem els protocols per escrit quan n'hi ha aquesta ponderació de drets fonamentals i aquestes possibles afectacions, a mi em preocupa que no estiguin, i també ho ha dit el director general de la Policia, llavors ens preocupa molt, i pensem que això és una qüestió a considerar de cara al futur.

El president

Bé, moltes gràcies, senyor Berrio. El diputat del PSC no intervindrà, el de la CUP no pot intervenir, està en les funcions de presidència. En tot cas, li donem la paraula per aquest temps de tres minuts per resoldre les qüestions que s'han donat.

Gràcies. *(Veus de fons.)* Vostè mateix, senyor Esquius, disculpi, quan vulgui.

Miquel Esquius i Miquel (comissari en cap dels Mossos d'Esquadra)

A veure, sobre aquests tres o quatre temes que hi ha, a veure, és que jo estic d'acord que no tot allò que sigui legal està ben fet o tot allò que no estigui reservat, que estigui concretat en una il·legalitat, es pot fer. No, hi estic d'acord. Per això estic parlant del tema de l'oportunitat, perquè jo crec que malgrat no passar la línia de la il·legalitat, tampoc em conforma com ha anat, per la qual cosa aquí ens cal una revisió.

I és una revisió que hem de treure unes conclusions, perquè sinó, no ens serviria per res, i amb una voluntat de millora continuada, i no vull que sonin paraules buides, és a dir, és una oportunitat per fer una revisió, és una oportunitat per veure si aquest tema que fins ara estava en l'àmbit més operatiu i la participació dels comandaments perquè, sí, hem rebut nosaltres per part del departament i per part de la Direcció General de la Policia, que això volen que aquestes actuacions estiguin més revisades, en el sentit que quan són aquests àmbits interpretatius que uns podem considerar que és una zona oberta, altres podem considerar que és privada, aquests àmbits són els que s'han de saber interpretar d'una manera, jo diria, bastant comuna per part de tots, i per tant que no quedi a la interpretació d'una persona, sinó que

com a mínim s'escali a nivell de comandament i tinguem molt clar que allò està dintre de l'àmbit de la oportunitat i de la proporcionalitat.

Per tant, això és així i així ens ha arribat i així ho farem. I penso que no només des d'un punt de vista intern, jo crec que l'IR també és possible, com apuntava, des d'un punt de vista legal ens diguin si això ha anat fins i tot més enllà, no només és un tema d'oportunitat, sinó que pot ser alguna cosa més. Jo interpreto que no, però no soc ningú per interpretar-ho, jo crec que això nosaltres hem de disposar de tota la informació i ja es valorarà aquesta actuació fins a quin punt.

Pel que fa a la captació d'informació com funciona? Aquestes persones el que fan és posar un nivell de risc, en tenim fins a 4, i és un nivell de risc i concretar els riscos que són. Són els riscos que són per la quantitat de gent, els riscos són per les zones on es pot produir aquesta concentració, aquesta manifestació i perquè hem visualitzat gent que pot tenir alguns comportaments violents, com hi ha hagut en altres casos. Són dos, tres, quatre, no és tant això, és a dir, es veu que hi ha persones que d'alguna manera, siguin amb antecedents formals o penals o hi ha gent que s'han visualitzat, doncs bé, aquestes persones, evidentment, quan es fa el dispositiu també es fa una atenció especial per veure si es produeixen aquest tipus de comportaments violents, i sobre aquest tipus de comportaments violents són capaços d'agafar les proves per després anar davant d'un jutjat i poder-ho plasmar.

És veritat que en algunes ocasions això es fa amb posterioritat, és que acostuma a ser així, davant d'una concentració, una manifestació, el que es fa és captar les imatges, veure quins són els comportaments que poden haver violents, i després es fa la identificació i les detencions si s'escauen per què? És que si no encara complicaries més la dinàmica de la pròpia concentració i manifestació, per la qual cosa estaries a la voluntat d'evitar un problema és que tindries un altre de més important, i això es fa així.

Cal autorització judicial per fer aquests espais? Jo crec que és una feina més vostra que meva, si m'ho permeteu i s'haurà de veure si cal legislació o no cal, tenir alguna sentència que també ens limiti les nostres actuacions, no només sigui en un àmbit intern que nosaltres interpretem que és oportunitat o no, sinó que jo crec oportú això, a veure si aquí se'n deriva una sentència o se'n deriva un comportament de dir,

creiem que això ja formaria part no del criteri i de l'oportunitat, sinó que forma part de la legalitat. Jo crec que això és un espai, si em permet, us convido a poder-lo limitar d'aquesta manera.

I ja està i...

El president

Bé, doncs gràcies, senyor Esquiús.

**Compareixença del cap de la Comissaria General d'Informació
dels Mossos d'Esquadra, en qualitat de testimoni (posposició)**

365-00055/15

Si els sembla, abans de suspendre, ens quedaria el punt 4 de l'ordre del dia, que és la compareixença del cap de la Comissaria General d'Informació dels Mossos d'Esquadra, informar la comissió que no..., ha quedat traslladat un escrit que no ha pogut assistir perquè es troba en període de vacances a l'estranger. I, en tot cas, si els sembla, emplaçarem la Mesa després perquè pugui parlar sobre aquesta qüestió i com procedir. D'acord? *(Pausa.)*

I si no hi ha cap més punt a l'ordre del dia, no hi ha cap més comentari, deixaríem aquí la sessió.

Moltes gràcies i bona tarda.

La sessió s'aixeca a...